కలలు

ఆకాశం చీకటిగా ఉంది. వర్షం కురుస్తోంది. మీరా కిటికీ దగ్గర కూర్చుని చూస్తూ ఉంది. ఆమెకు వర్షం అంటే ఎంతో ఇష్టం!

మబ్బులు తొలగిపోయిప్పుడు, మీరా తన అక్క రాణితో కలిసి బయటకు పరిగెత్తింది. ఇంటి కప్పు నుండి పడే వాన చినుకులను పట్టుకోవడానికి వాళ్లు దోసిళ్లు పట్టారు. ఇంటి బయట ఉన్న నీటి మడుగులలోకి వాళ్లు దూకారు. వాటిల్లో చిన్న కాగితపు పడవలను వదిలారు. ఎంత సరదాగా ఉంది!

అకస్మాత్తుగా, మాయాజాలం లాగా, ఇంద్రధనస్సు కనిపించింది. ఎరుపు! నీలం! పసుపుపచ్చ! ఊదా! ఎంత అద్భుతమైన రంగులు! మీరా తన కళ్లను తిప్పుకోలేకపోయింది.

అప్పుడు, ఆకాశంలో ఒక వంతెన ఆమెకు కనిపించింది! ఓహ్, అది ఎక్కడికి వెళుతుంది? ఆమె వంతెన మీదుగా నడవసాగింది. ఆమె చుట్టూతా మొత్తం ప్రపంచం పరుచుకుని ఉంది!

"మీరా! అమ్మ నిన్ను పిలుస్తోంది!" రాణి గొంతు పీలగా వినిపించింది. దాంతో మీరా తిరిగి భూమి మీదకి వచ్చింది. ఆ దృశ్యం నెమ్మదిగా మసకబారింది.

మరుసటి రోజు ఆడపిల్లలు ఎప్పటిలాగా బడికి వెళుతున్నారు. ఆకాశంలో వారి పైన ఎగురుతున్న తెల్లటి కొంగలను వాళ్లు చూశారు.

మీరా కళ్లు మూసుకుంది. ఇప్పుడు ఆమె కూడా ఎగురుతోంది! అడవులు, కొండలు, నగరాలు, పట్టణాలు ఆమె కింద పరుచుకుని ఉన్నాయి. అంతలోనే, ఆమెను రాణి పిలిచింది.

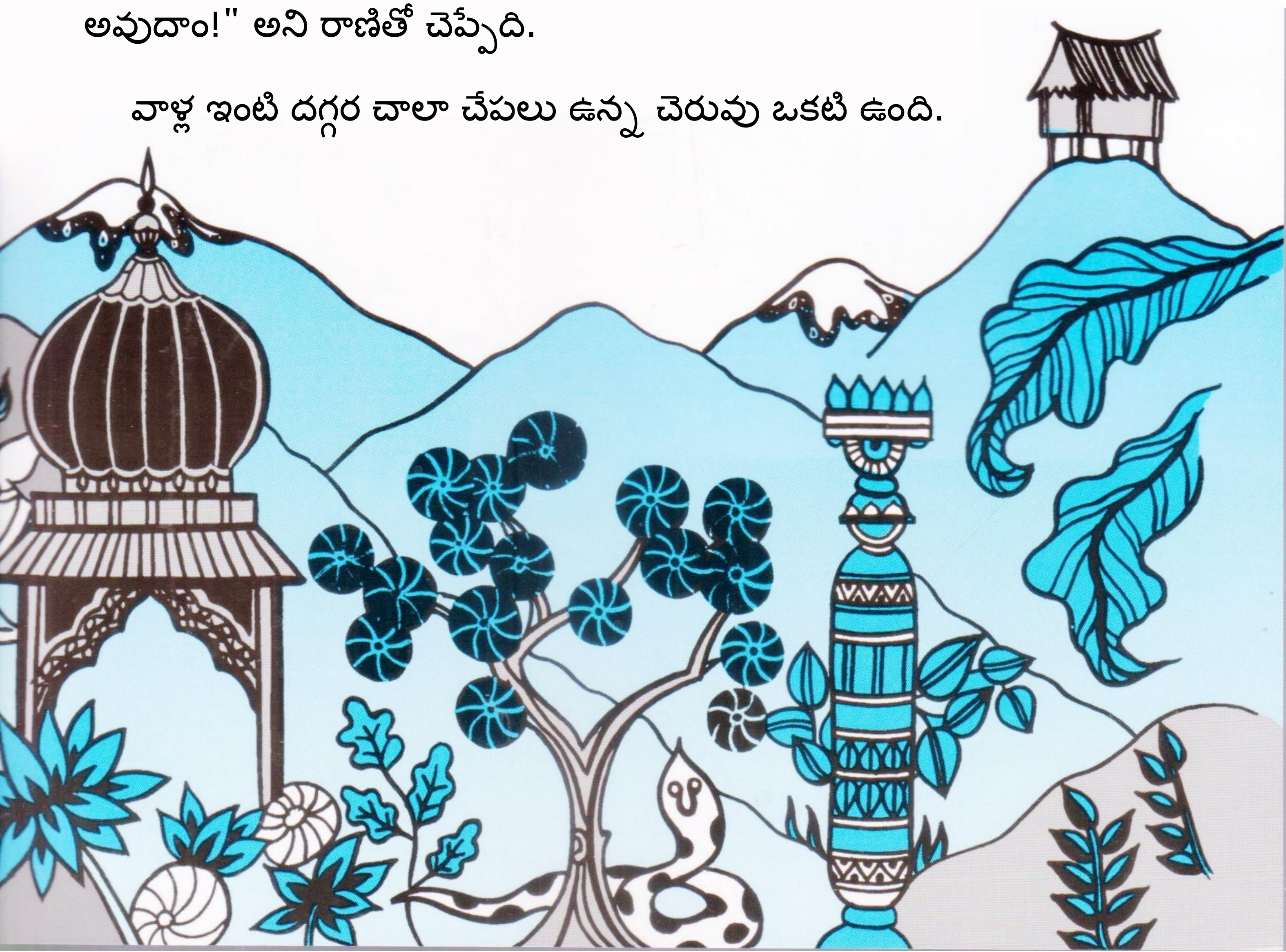

మీరా సొంత ఊరిలో విగ్రహాలు, పురాతన దేవాలయాలు ఎంతో బాగుంటాయి. తనకు ఇష్టమైన శిల్పాలను చెక్కుతున్నట్టు ఆమె ఊహించుకుంది. ఏదో ఒక రోజు శిల్పి కావాలని ఆమె కోరిక!

గుడి పక్క నుంచి వెళుతన్నప్పుడల్లా, "మనం ఇద్దరం శిల్పులు అవుదాం!" అని రాణితో చెప్పేది.

వాళ్ల ఇంటి దగ్గర చాలా చేపలు ఉన్న చెరువు ఒకటి ఉంది.

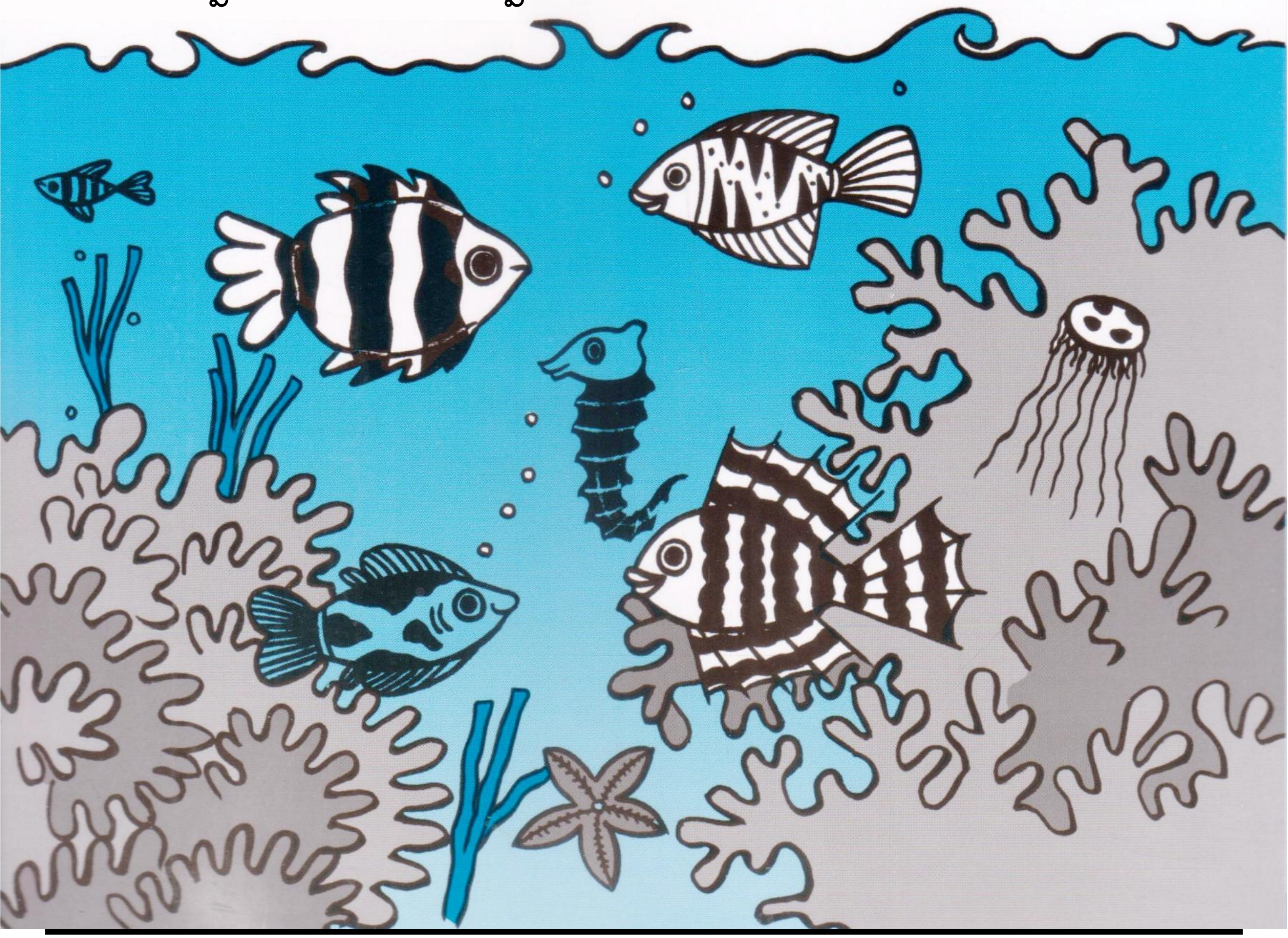

ఆ చేపలు చేసే పనులు చూడటం మీరాకి ఇష్టం. అలా చూస్తూ ఆమె ఏదేదో ఊహించుకునేది. విశాలమైన సముద్రంలో ఆమె ఈదుతోంది! చాలా లోతులకు వెళుతోంది, అలల మీద ఎత్తుకు ఎగసిపడుతోంది.

"నువ్వు దేని గురించి కలలు కంటున్నావు? నాకు అన్నీ చెప్పు!" రాణి అడిగింది. తాను చూసినవన్నీ, చేసినవన్నీ మీరా చెప్పింది.

రాణి మనసు ఆ కథతో నిండిపోయింది. ఆమె కూడా కలల మాధుర్యాన్ని చవి చూస్తోంది. "ఈసారి నీతో నన్ను కూడా తీసుకుని వెళతావా?" ఆమె అడిగింది.

"తప్పకుండా!" మీరా నవ్వింది.

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

ఒకదానిని తరుముతూ మరొకటి!

చాలా సంవత్సరాల నాటి సంగతి... అప్పుడు, కుక్క, పిల్లి, ఎలుక స్నేహితులుగా ఉండేవి. అవి అన్నీ సమానంగా పంచుకునేవి. పనిలో, ఆటలో ఒకదాని సావాసాన్ని ఇంకొకటి ఇష్టపడేది. అవి ప్రశాంతంగా జీవించేవి.

ఒకే ఒక్క విషయం వారిని బాధించేది... అది పొరుగున ఉన్నవి చేసే గోల. ఆ అరుపుల నుండి ముగ్గురు స్నేహితులు తప్పించుకోలేకపోయేవి.

"చూడండి, అవి ఎలా పోట్లాడుకుంటున్నాయో!" ఒక రోజు కుక్క అంది.

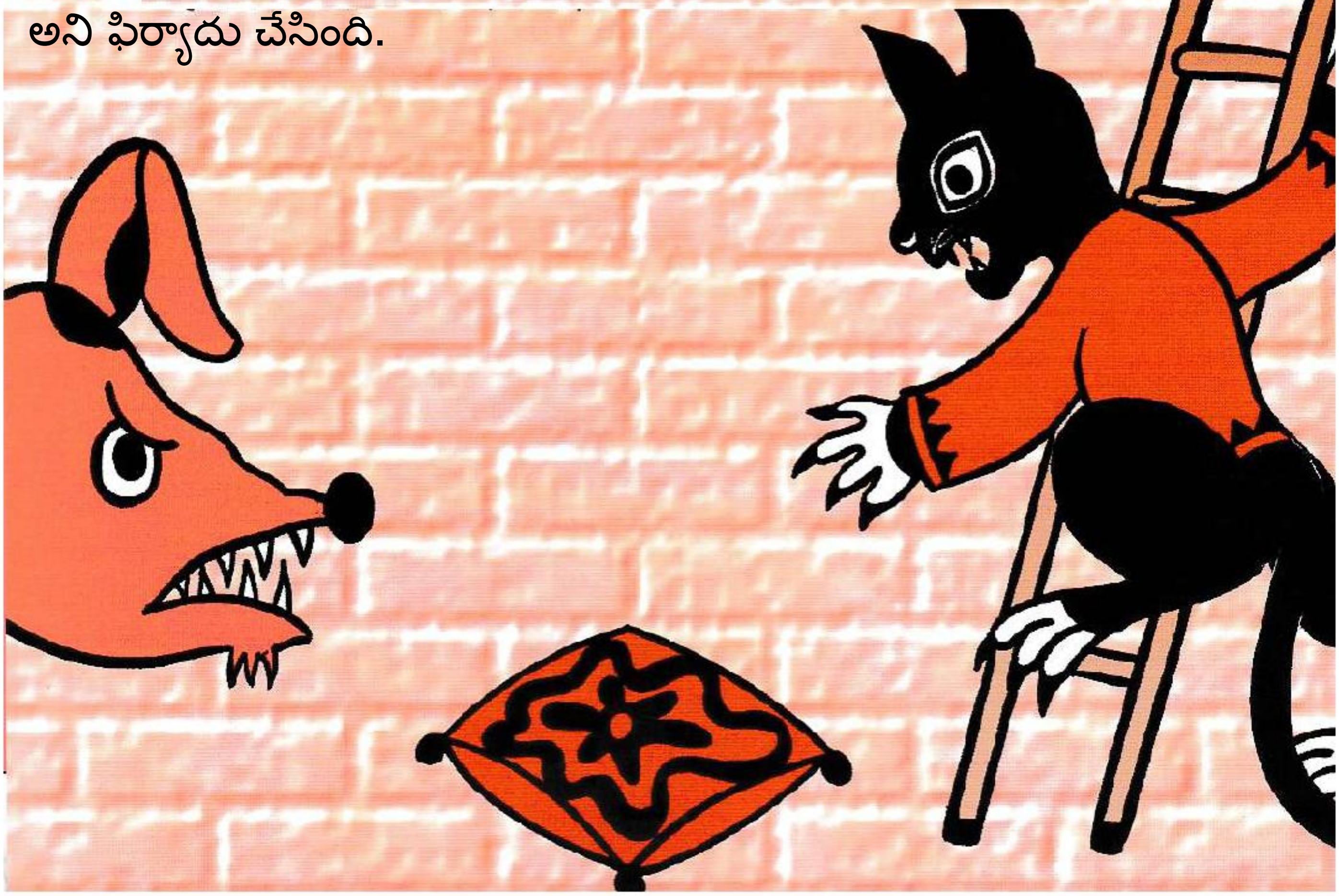
"మనలాగా అవి స్నేహంగా ఎందుకు ఉండలేవు?" అని అడిగింది పిల్లి.

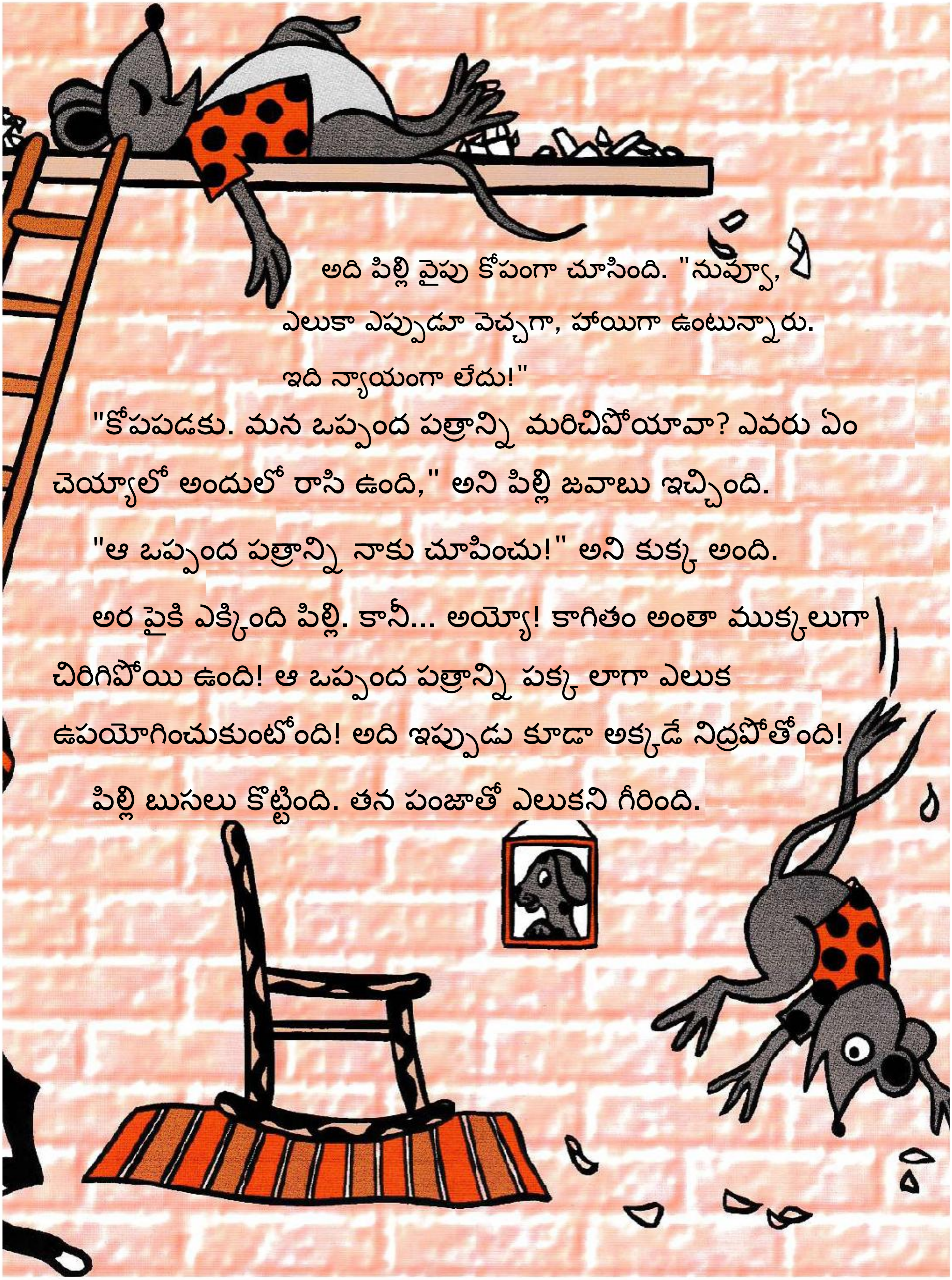
"మనం ఎప్పుడూ పోట్లాడుకోకూడదని, ఎప్పటికీ స్నేహితులుగా ఉందామని మాట ఇద్దాం," అని ఎలుక అంది.

కుక్క, పిల్లికి ఈ ఆలోచన చాలా నచ్చింది. దాంతో, ఎలుక ఒక ఒప్పంద పత్రాన్ని రాసింది, దానిపై అవి సంతకం చేశాయి. ఆ ఒప్పంద పత్రాన్ని సురక్షితంగా ఉంచడానికి దానిని ఎత్తైన అరలో ఉంచింది పిల్లి.

ఆ ఒప్పందం ప్రకారం, ఇంటి బయట పనులు కుక్క చేసేది, ఇంటి లోపల పనులు పిల్లి, ఎలుక చేసేవి. అంతా బాగానే ఉంది...

కానీ, ఒక రాత్రి, కుక్క లోపలికి వచ్చి, "నేను ఒక్కడినే బయట ఎందుకు పని చేస్తున్నాను? చలి, తేమ నన్ను బాధపెడుతున్నాయి!" అని ఫిర్యాదు చేసింది.

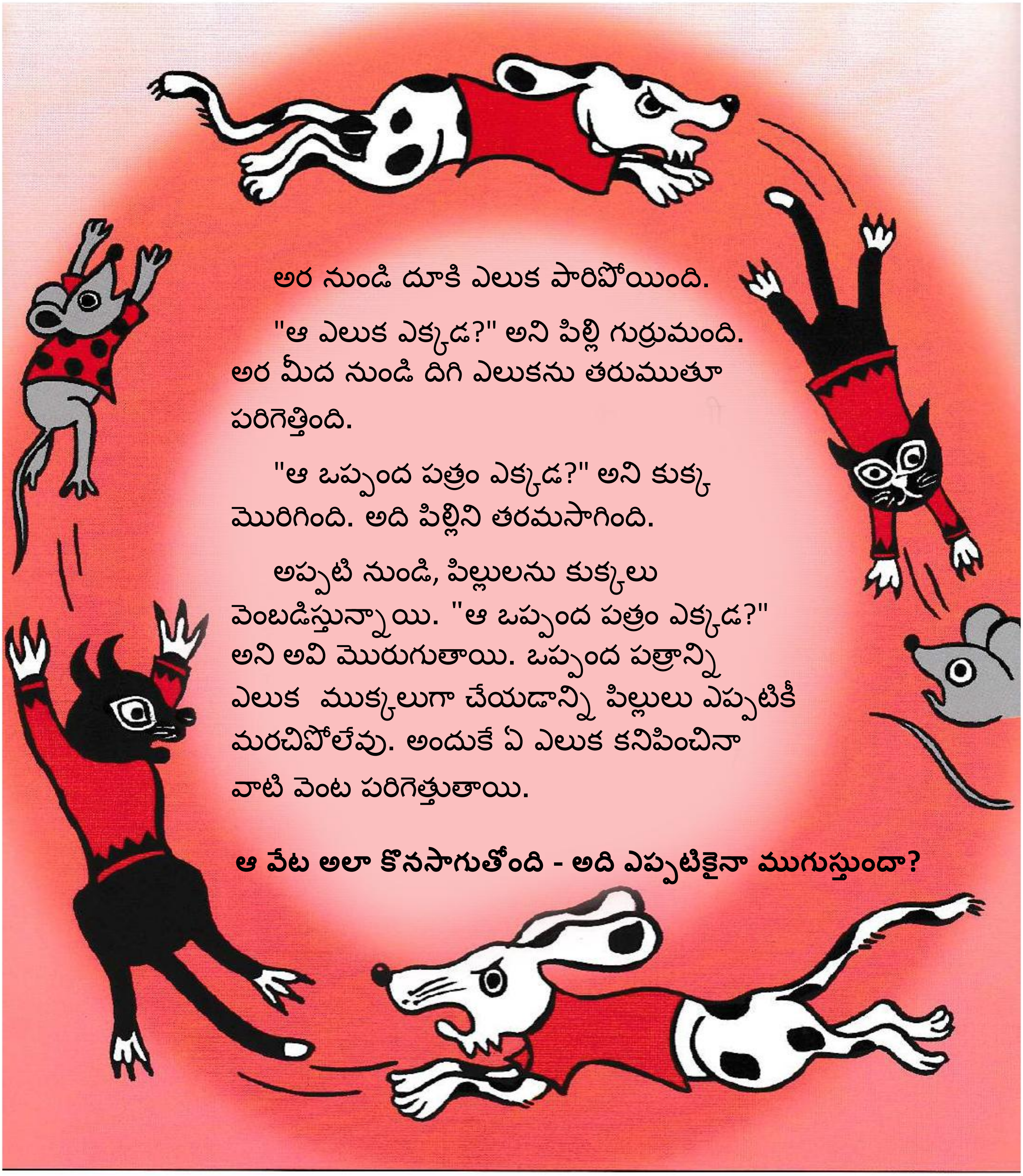
అది పిల్లి వైపు కోపంగా చూసింది. "నువ్వూ,
ఎలుకా ఎప్పుడూ వెచ్చగా, హాయిగా ఉంటున్నారు.
ఇది న్యాయంగా లేదు!"

"కోపపడకు. మన ఒప్పంద పత్రాన్ని మరిచిపోయావా? ఎవరు ఏం చెయ్యాలో అందులో రాసి ఉంది," అని పిల్లి జవాబు ఇచ్చింది.

"ఆ ఒప్పంద పత్రాన్ని నాకు చూపించు!" అని కుక్క అంది.

అర పైకి ఎక్కింది పిల్లి. కానీ... అయ్యో! కాగితం అంతా ముక్కలుగా చిరిగిపోయి ఉంది! ఆ ఒప్పంద పత్రాన్ని పక్క లాగా ఎలుక ఉపయోగించుకుంటోంది! అది ఇప్పుడు కూడా అక్కడే నిద్రపోతోంది!

పిల్లి బుసలు కొట్టింది. తన పంజాతో ఎలుకని గీరింది.

అర నుండి దూకి ఎలుక పారిపోయింది.

"ఆ ఎలుక ఎక్కడ?" అని పిల్లి గుర్రుమంది. అర మీద నుండి దిగి ఎలుకను తరుముతూ పరిగెత్తింది.

"ఆ ఒప్పంద పత్రం ఎక్కడ?" అని కుక్క మొరిగింది. అది పిల్లిని తరమసాగింది.

అప్పటి నుండి, పిల్లులను కుక్కలు వెంబడిస్తున్నాయి. "ఆ ఒప్పంద పత్రం ఎక్కడ?" అని అవి మొరుగుతాయి. ఒప్పంద పత్రాన్ని ఎలుక ముక్కలుగా చేయడాన్ని పిల్లులు ఎప్పటికీ మరచిపోలేవు. అందుకే ఏ ఎలుక కనిపించినా వాటి వెంట పరిగెత్తుతాయి.

ఆ వేట అలా కొనసాగుతోంది - అది ఎప్పటికైనా ముగుస్తుందా?

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

Telugui K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Artist Uma Krishnaswamy

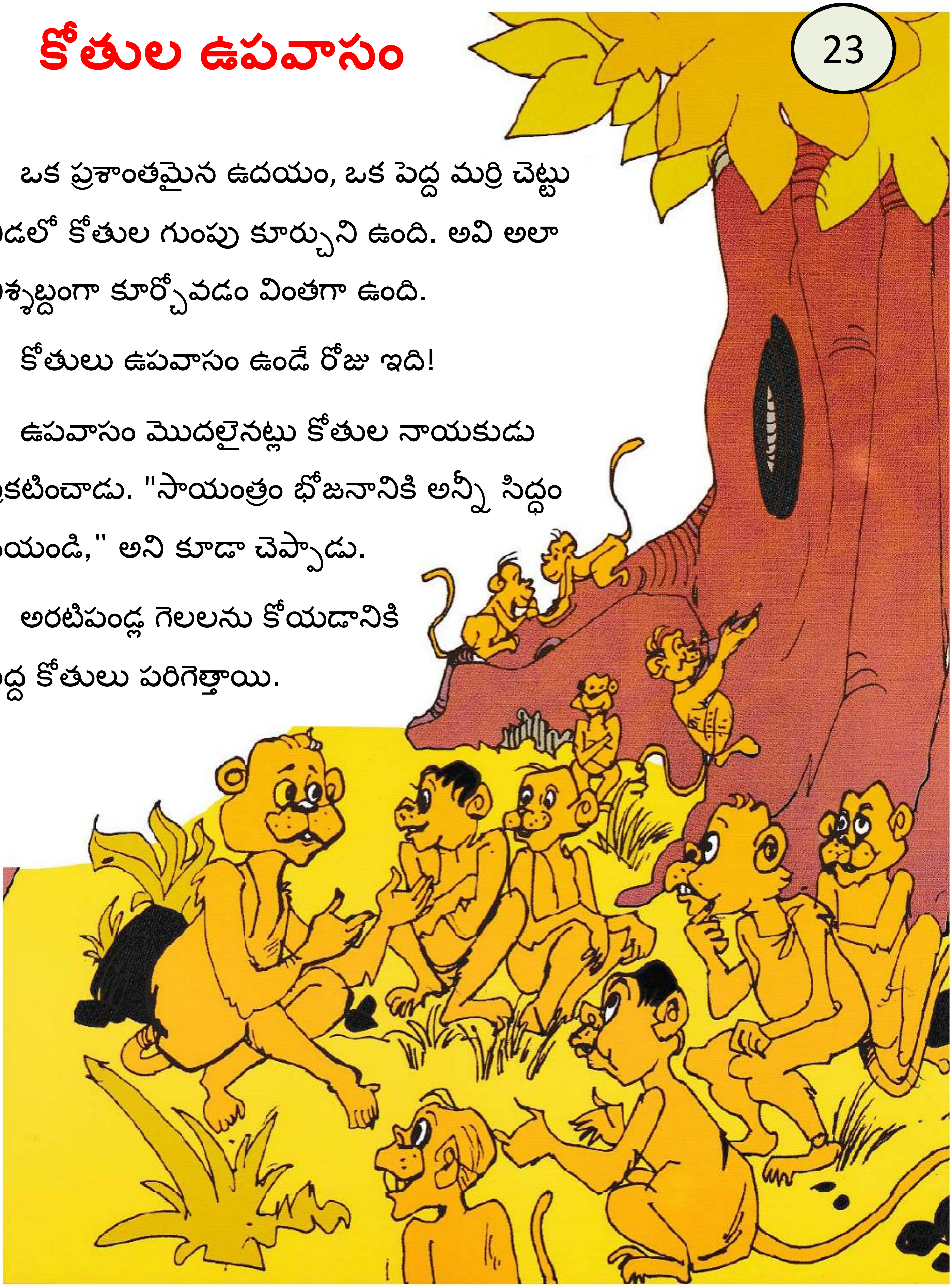
కోతుల ఉపవాసం

ఒక ప్రశాంతమైన ఉదయం, ఒక పెద్ద మర్రి చెట్టు నీడలో కోతుల గుంపు కూర్చుని ఉంది. అవి అలా నిశ్శబ్దంగా కూర్చోవడం వింతగా ఉంది.

కోతులు ఉపవాసం ఉండే రోజు ఇది!

ఉపవాసం మొదలైనట్లు కోతుల నాయకుడు ప్రకటించాడు. "సాయంత్రం భోజనానికి అన్నీ సిద్ధం చేయండి," అని కూడా చెప్పాడు.

అరటిపండ్ల గెలలను కోయడానికి పెద్ద కోతులు పరిగెత్తాయి.

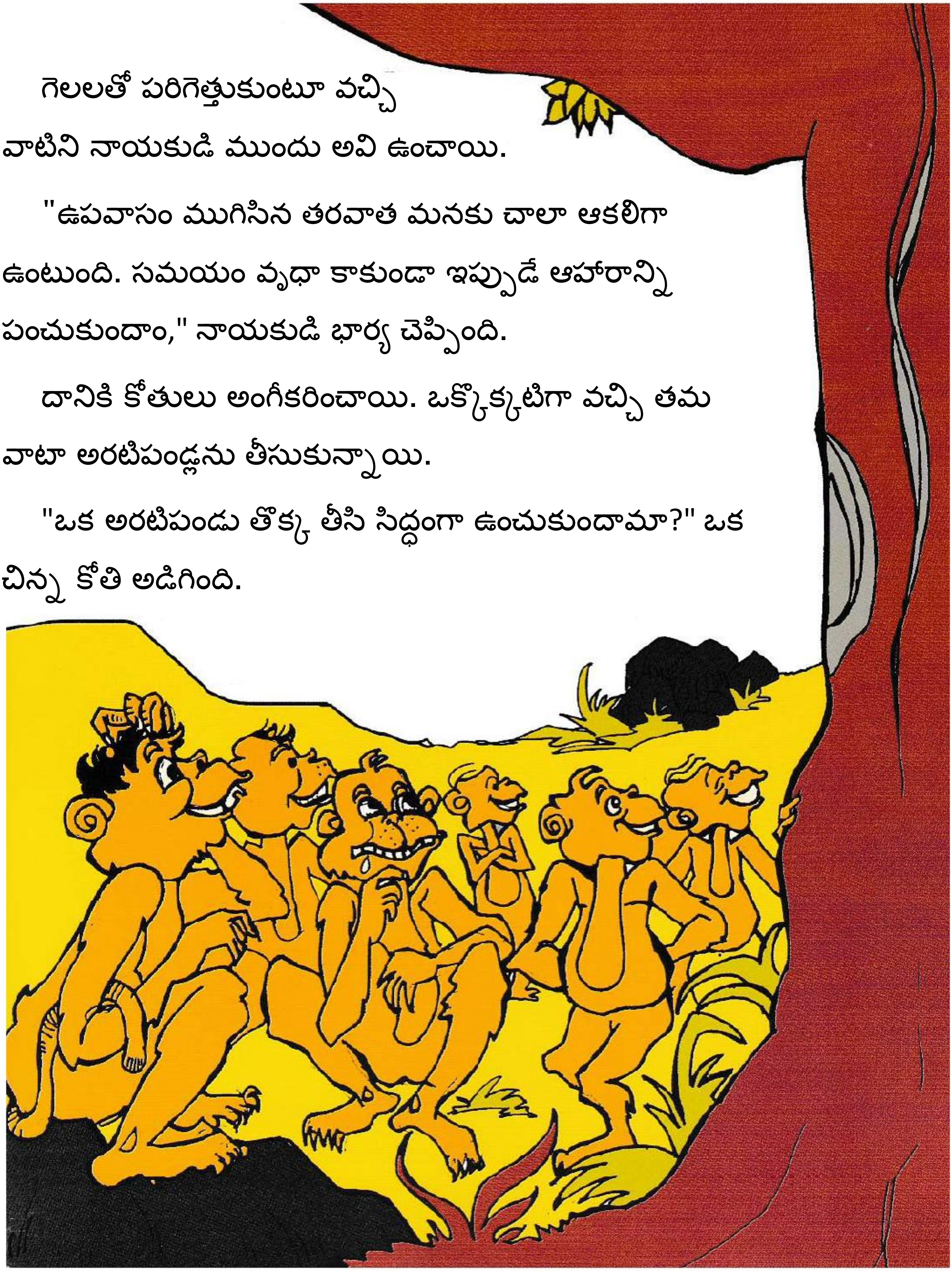

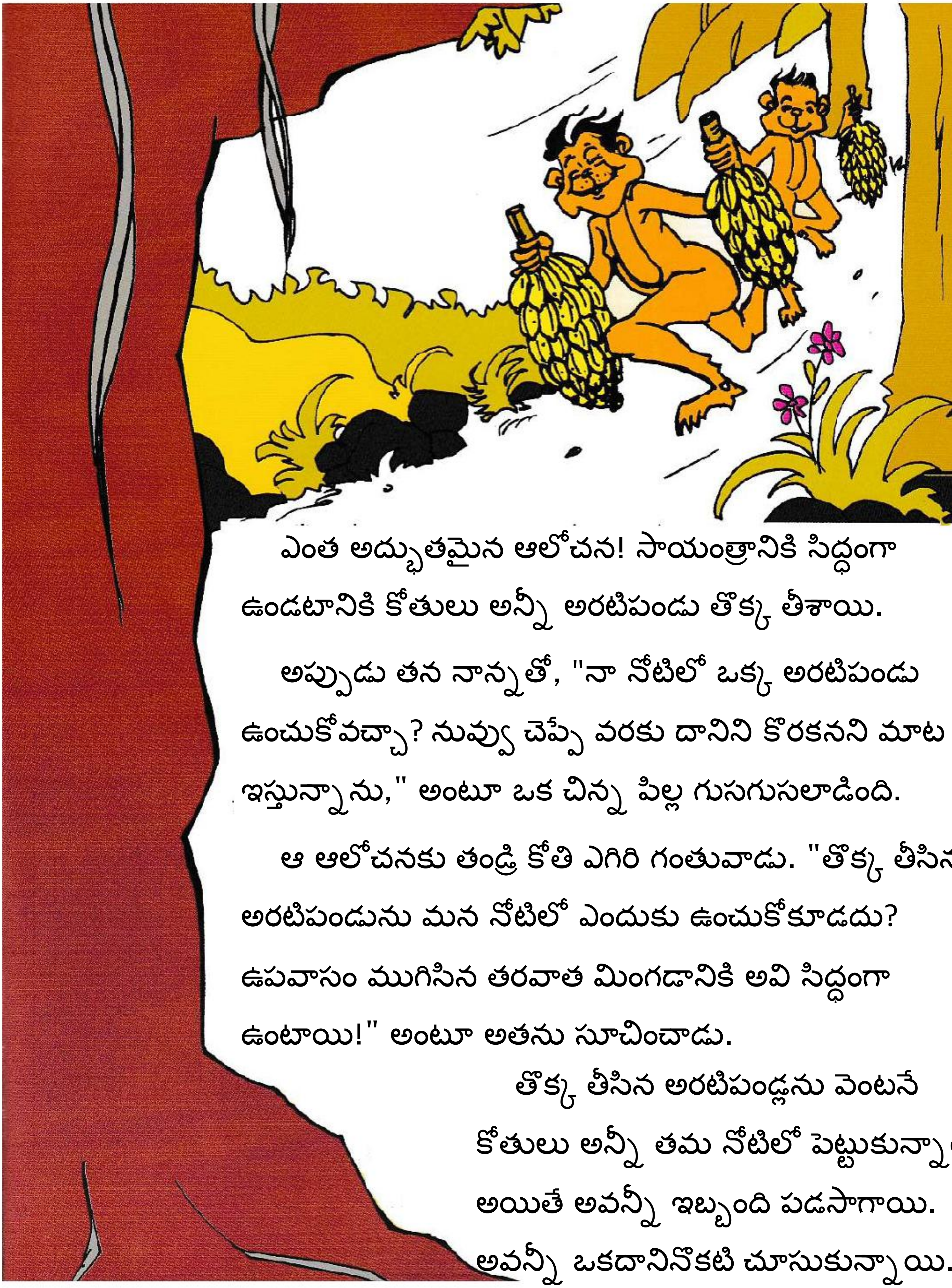
గెలలతో పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి వాటిని నాయకుడి ముందు అవి ఉంచాయి.

"ఉపవాసం ముగిసిన తరవాత మనకు చాలా ఆకలిగా ఉంటుంది. సమయం వృథా కాకుండా ఇప్పుడే ఆహారాన్ని పంచుకుందాం," నాయకుడి భార్య చెప్పింది.

దానికి కోతులు అంగీకరించాయి. ఒక్కొక్కటిగా వచ్చి తమ వాటా అరటిపండ్లను తీసుకున్నాయి.

"ఒక అరటిపండు తొక్క తీసి సిద్ధంగా ఉంచుకుందామా?" ఒక చిన్న కోతి అడిగింది.

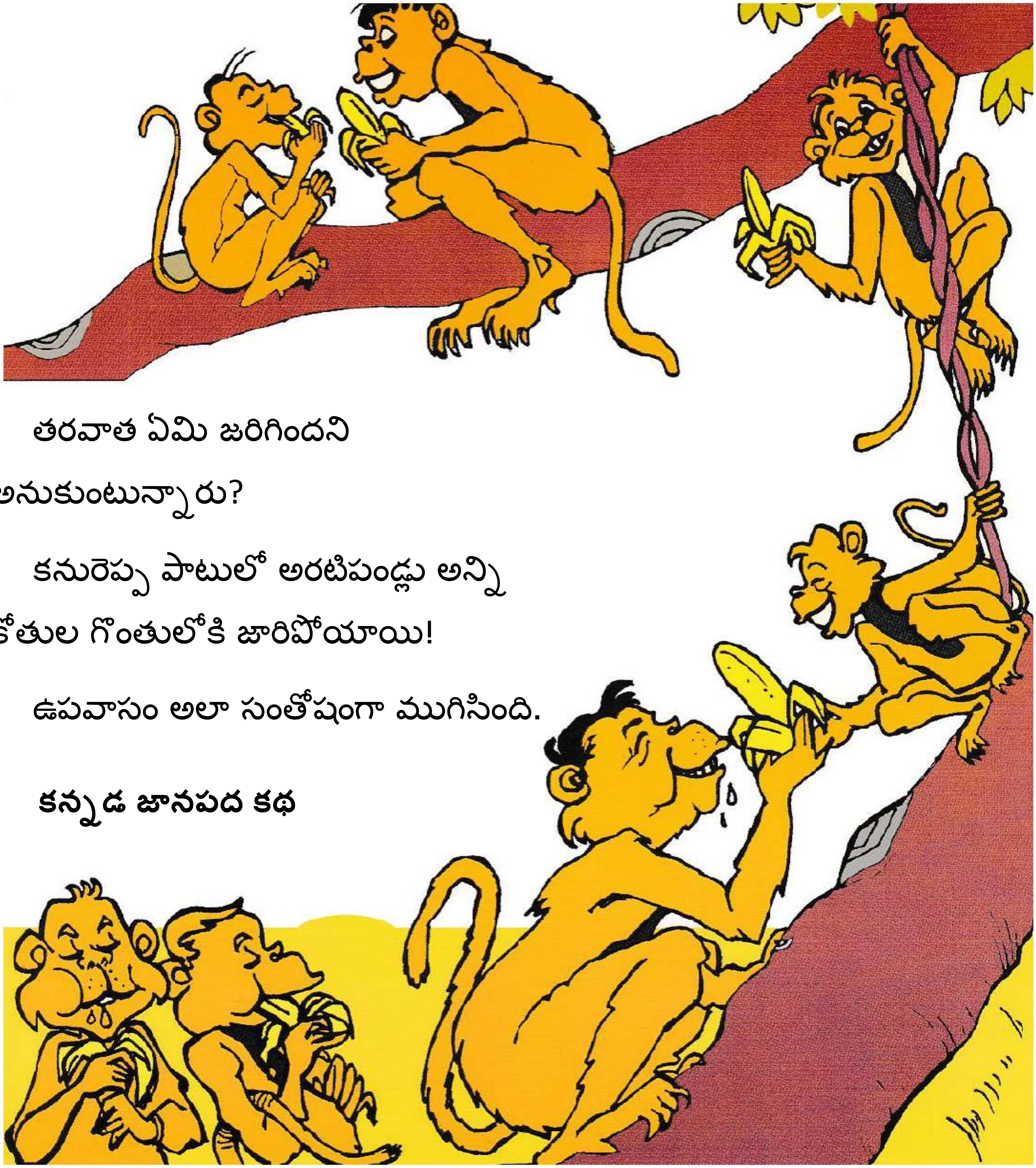

ఎంత అద్భుతమైన ఆలోచన! సాయంత్రానికి సిద్ధంగా ఉండటానికి కోతులు అన్నీ అరటిపండు తొక్క తీశాయి.

అప్పుడు తన నాన్నతో, "నా నోటిలో ఒక్క అరటిపండు ఉంచుకోవచ్చా? నువ్వు చెప్పే వరకు దానిని కొరకనని మాట ఇస్తున్నాను," అంటూ ఒక చిన్న పిల్ల గుసగుసలాడింది.

ఆ ఆలోచనకు తండ్రి కోతి ఎగిరి గంతువాడు. "తొక్క తీసిన అరటిపండును మన నోటిలో ఎందుకు ఉంచుకోకూడదు? ఉపవాసం ముగిసిన తరవాత మింగడానికి అవి సిద్ధంగా ఉంటాయి!" అంటూ అతను సూచించాడు.

తొక్క తీసిన అరటిపండ్లను వెంటనే కోతులు అన్నీ తమ నోటిలో పెట్టుకున్నాయి. అయితే అవన్నీ ఇబ్బంది పడసాగాయి. అవన్నీ ఒకదానినొకటి చూసుకున్నాయి.

తరవాత ఏమి జరిగిందని అనుకుంటున్నారు?

కనురెప్ప పాటులో అరటిపండ్లు అన్ని కోతుల గొంతులోకి జారిపోయాయి!

ఉపవాసం అలా సంతోషంగా ముగిసింది.

కన్నడ జానపద కథ

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

24

నేను ఎవరు?

తినడానికి నిలబడతాను
తాగడానికి నిలబడతాను
పడుకోటానికి నిలబడతాను
గెలవడానికి పరిగెత్తుతాను

బిడ్డను పట్టుకుని చెట్లలో దూకుతాను
కొమ్మలలో ఊగుతూ మిమ్మల్ని వెక్కిరిస్తాను!

నీటిలో సంతోషంగా ఉంటాను
భూమి మీద కష్టపడతాను

విశ్వాసంగా ఉంటాను
స్నేహపూర్వకంగా ఉంటాను
ఇంటికి కాపలా ఉంటాను
మీ కోసం అన్నీ ఇస్తాను

నేను చాలా నిశ్శబ్దంగా నడుస్తాను - కానీ దొంగను కాదు!
దూకి పట్టుకుంటాను - కానీ పోలీసును కాదు!
చాలా నిద్రపోతాను - కానీ చిన్నపిల్లని కాదు
రోజంతా ఇంట్లోనే ఉంటాను - కానీ ముసలమ్మని కాదు

నేలపై జాగ్రత్తగా నడుస్తాను
చెట్లలో హాయిగా తిరుగుతాను
నా పొడపైన, గుబురు తోకతో
చెట్లలో దూకుతాను

అంతులేని అలల మీద
వస్తువులను, ప్రజలను తరలిస్తాను
మోటారు, తెరచాప లేకుండా
తీరం నుండి తీరానికి చేరతాను

నాలుగు రోకళ్లు దంచుతాయి
రెండు చేటలు ఆడతాయి
పొడవాటి గొట్టం ఊగుతుంది
చిన్న తాడు వేలాడుతుంది
స్థిరంగా, ప్రశాంతంగా
ఊరేగింపును ముందుండి నడిపిస్తుంది

పెద్దగా, బలంగా ఉంటాను
వంటి నిండా పొడపైన, నల్లటి బొచ్చు
శీతాకాలంలో నిద్రపోతున్నప్పుడు తప్ప
అడవి అంతా తిరుగుతాను

మీ కోసం కష్టపడి పనిచేస్తాను
మీ కోసం బరువులు మోస్తాను
కానీ మీరు కర్ర తీసుకుంటే
వెనక కాళ్లతో తన్నుతాను!

నాకు పది కాళ్లు ఉన్నాయి
కానీ ఎనిమిది కాళ్లతోనే నడుస్తాను
తిన్నగా నడవలేను కాబట్టి
పక్కకు నడుస్తాను

నాలుగు బలమైన కాళ్లు, చీలిన గిట్టలు
గుట్టలు, చెట్లలో తిరుగుతాను
లేత గడ్డి, ఆకుల కోసం వెతుకుతాను

నేను నెమ్మదిగా, కానీ స్థిరంగా నడుస్తాను
నన్ను రక్షించే బలమైన డిప్ప ఉంది
నాకు భయం వేస్తే,
తలని నా డిప్ప లోపలికి లాక్కుంటాను

గోడలపై, పైకప్పుపై నడుస్తాను
చటుక్కున పురుగులను పట్టుకుంటాను
ప్రాణాల కోసం తోకను వదులుకుంటాను -
మళ్లీ దానిని పెంచుకుంటాను

నేను పుట్టినప్పుడు తోక ఉంటుంది
కాళ్లు పెరగటంతో తోక పోతుంది
భూమి మీద నివసిస్తాను, కానీ నీళ్లు అంటే ఇష్టం –
నిజంగా నా అసలు స్థానం అదే

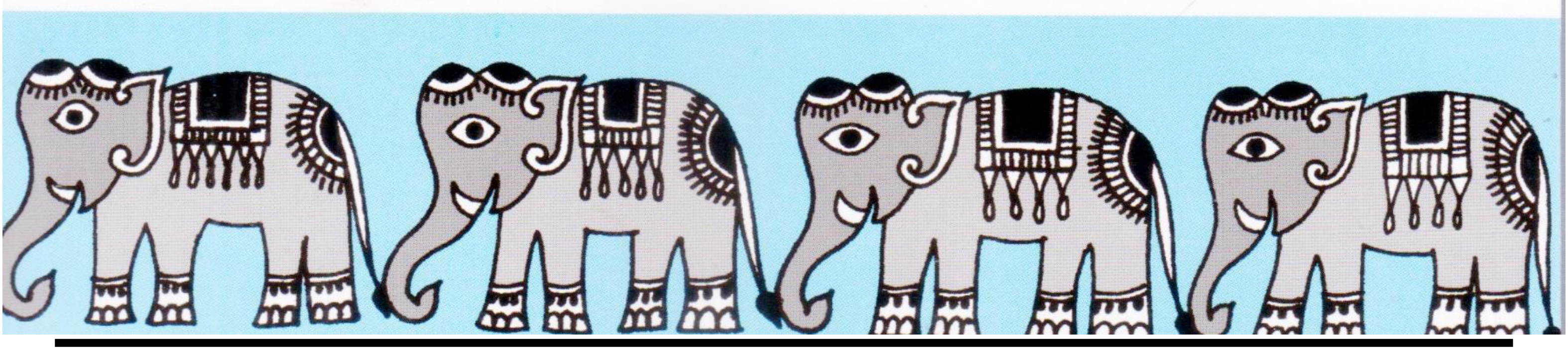
పొడవాటి కాళ్లు నేలపై గట్టిగా ఆనతాయి
పొడవాటి మెడ ఎంతో ఎత్తుకు చేరుతుంది
దొరికిన చిగుళ్లను రుచి చూస్తాను

పసుపుపచ్చ గడ్డం ఉన్న నన్ను చూసి
ప్రతి ఒక్కరూ భయపడతారు
గర్జిస్తూ వస్తే
వణుకుతూ పారిపోతారు

చీకటిలో ధైర్యంగా ఎగురుతాం
తలకిందులుగా వేలాడుతూ నిద్రపోతాం
మా పిల్లలకు పాలు ఇస్తాం
పళ్లు అంటే ఇష్టపడతాం

సింహం, ఏనుగు, కుక్క, ఉడుత, గాడిద, గుర్రం,
మేక, కోతి, జిరాఫీ, ఒంటె, పిల్లి, పీత, కప్ప, బల్లి, చేప,
గబ్బిలం, ఎలుగుబంటి, తాబేలు

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

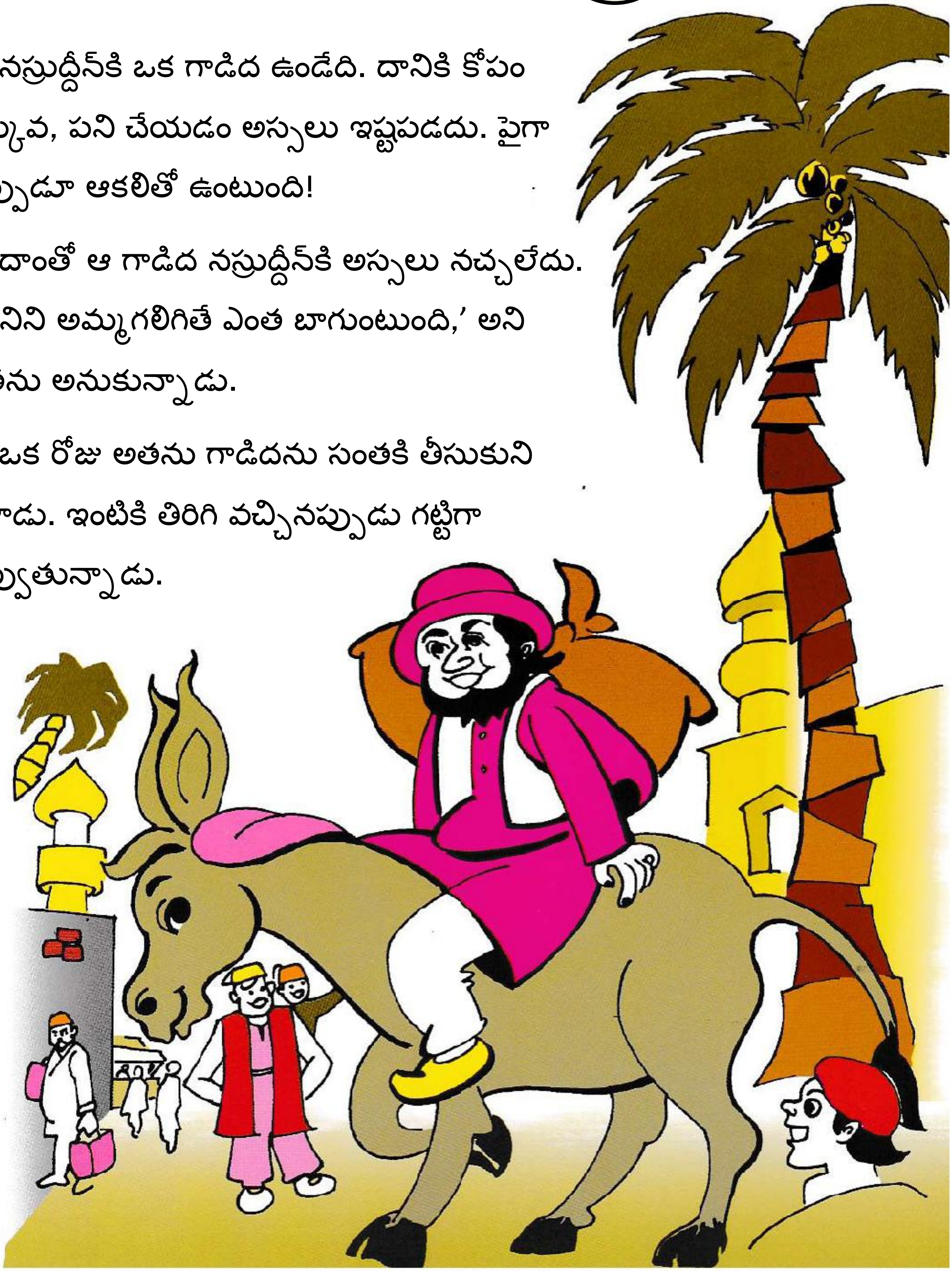
Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy

అద్భుతమైన గాడిద

నస్రుద్దీన్‌కి ఒక గాడిద ఉండేది. దానికి కోపం ఎక్కువ, పని చేయడం అస్సలు ఇష్టపడదు. పైగా ఎప్పుడూ ఆకలితో ఉంటుంది!

దాంతో ఆ గాడిద నస్రుద్దీన్‌కి అస్సలు నచ్చలేదు. 'దానిని అమ్మగలిగితే ఎంత బాగుంటుంది,' అని అతను అనుకున్నాడు.

ఒక రోజు అతను గాడిదను సంతకి తీసుకుని వెళ్లాడు. ఇంటికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు గట్టిగా నవ్వుతున్నాడు.

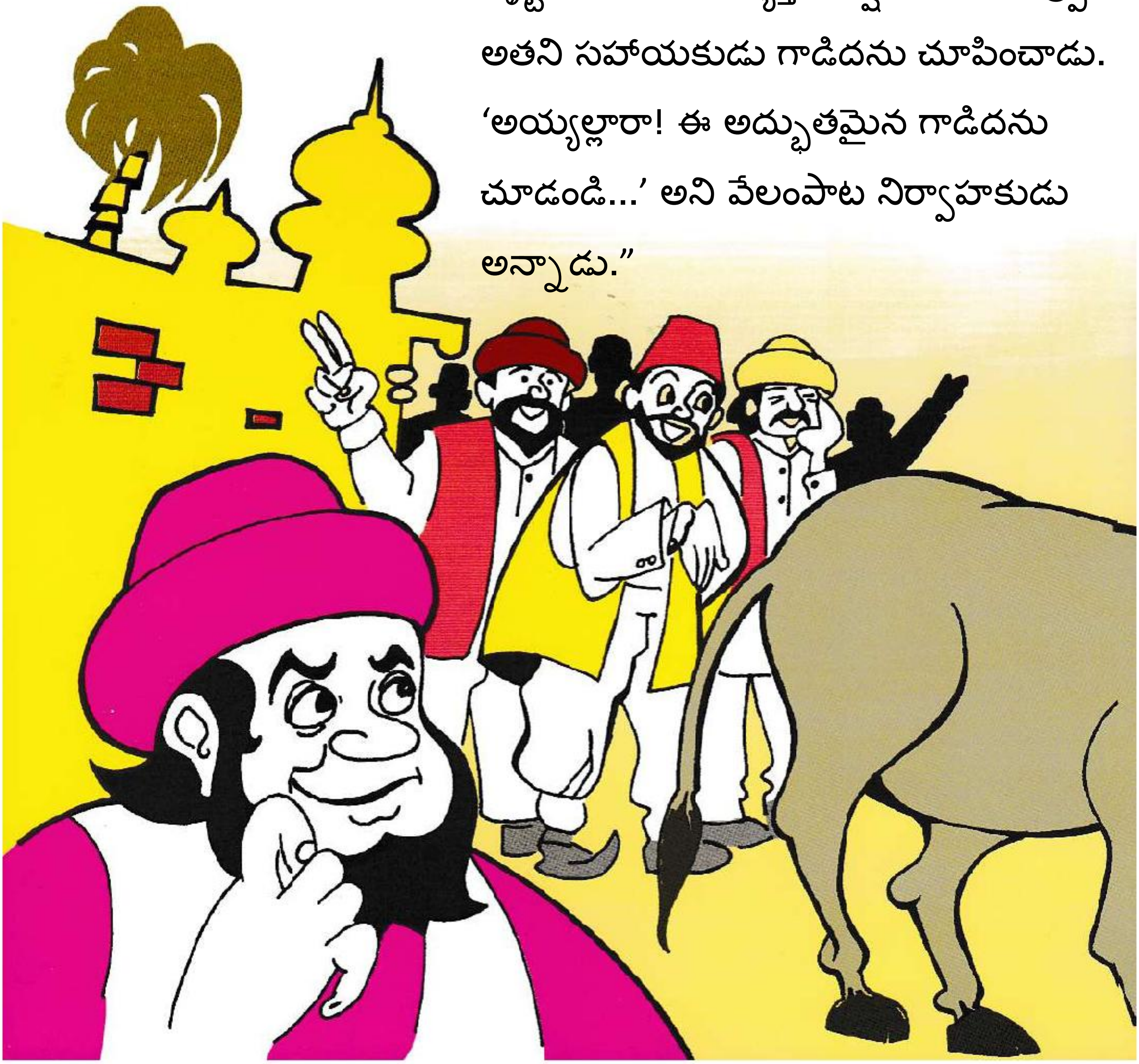

"ఈ రోజు ఏమి చేశానో నీకు తెలుసా? గాడిదను సంతకి తీసుకుని వెళ్లి వేలం వేసే వ్యక్తికి ఇచ్చాను," అతను తన భార్యకు చెప్పాడు.

"మన సోమరి, పనికిమాలిన గాడిదనా?" అతని భార్య అడిగింది.

"అవును! దానిని అతను మంచి ధరకు అమ్మేశాడు! నీకు మొత్తం కథ చెబుతాను, ఉండు," అని అతను ఇలా చెప్పసాగాడు.

"సంత రద్దీగా ఉంది. కొనుగోలుదారుల దృష్టిని వేలం వేసే వ్యక్తి ఆకర్షించాడు. అప్పుడు అతని సహాయకుడు గాడిదను చూపించాడు. 'అయ్యల్లారా! ఈ అద్భుతమైన గాడిదను చూడండి...' అని వేలంపాట నిర్వాహకుడు అన్నాడు."

"అద్భుతమైన జంతువా! దానికి కోపం ఎక్కువ అని అందరికీ తెలియలేదా?" అని నస్రుద్దీన్ భార్య అడిగింది.

"అస్సలు తెలియలేదు! వేలంపాట నిర్వాహకుడు తెలివైనవాడు! దానికి ముందుగానే క్యారెట్లు తినిపించాడు. ఏమైనా, అతను మన గాడిదను ఆకాశం అంత ఎత్తు పొగిడాడు. 'పొడవాటి చెవులను, బలమైన కాళ్లను గమనించండి! దీని గట్టి పళ్లను చూడండి!' అని అతను అన్నాడు. 'వయస్సులో ఉన్న ఈ గాడిద బాగా పని చేస్తుంది. కొత్త యజమాని కోసం కష్టపడి పనిచేస్తుంది,' అంటూ అతను ముగించాడు. ఆ సమయంలో గాడిద నాకు కూడా బాగుందని అనిపించింది!"

"ఆశ్చర్యంగా ఉందే," అంది నస్రుద్దీన్ భార్య.

"వేలంపాట మొదలైనప్పుడు మొదట ప్రజలు చిన్న మొత్తాల్లో పాడసాగారు. మొదటి వ్యక్తి మూడు బంగారు నాణాలు మాత్రమే ఇస్తానని అన్నాడు. నిర్వాహకుడు వేలంపాటను కొనసాగించాడు. అంతలో ఎవరో పది బంగారు నాణాలు అన్నారు! తరవాత మరొకరు పదిహేను బంగారు నాణేలు అన్నారు. అలా ధర పెరుగుతూనే ఉంది..." అని నస్రుద్దీన్ చెప్పాడు.

నస్రుద్దీన్ కథకు గాడిద అరుస్తున్న శబ్దం అంతరాయం కలిగించింది. హీ-హా! హీ-హా! ఆ శబ్దం చాలా దగ్గరగా ఉంది!

అతని భార్య ఆశ్చర్యపోయింది. "చివరకు, ఏమైంది? త్వరగా చెప్పు!" అని అడిగింది.

"నేను 'ఇంత అద్భుతమైన జంతువును ఎందుకు అమ్మాలి?' అని అనుకున్నాను. దానిని నేనే ముప్పై బంగారు నాణాలకు కొన్నాను!" అంటూ తన కథను గర్వంగా ముగించాడు నస్రుద్దీన్.

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

Telugu K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Artist Uma Krishnaswamy

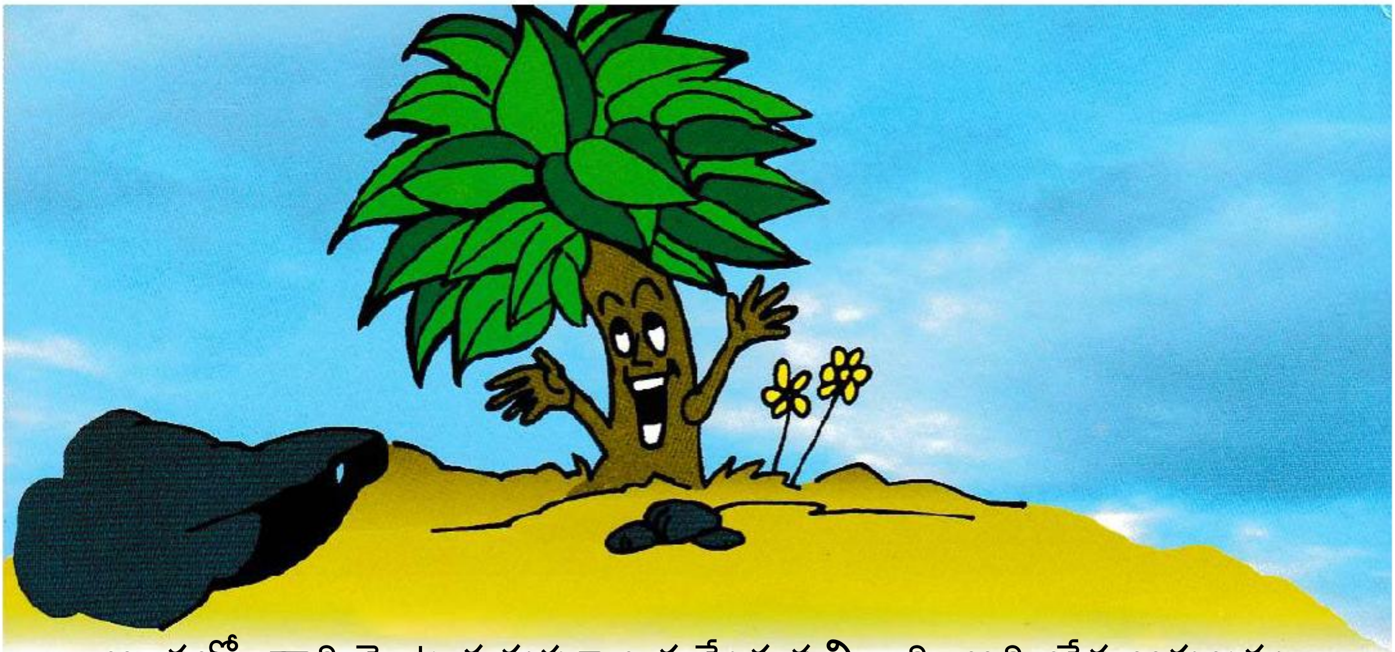
తుమ్మ చెట్టు మూడు కోరికలు

వేడిగా ఉన్న మైదానంలో తిన్నటి, పొడవైన రహదారి ఉంది. దాని పక్కన కొన్ని మొండి చెట్లు పెరిగాయి. వీటిలో ఒకటి ముళ్ల తుమ్మ.

'నన్ను ఎవరూ ఇష్టపడరురు. ముళ్లు లేని చెట్లని అందరూ ప్రేమిస్తారు! అవి ఎంతో అందంగా ఉంటాయి!' అని తుమ్మ చెట్టు తరచుగా తనకు తాను చెప్పుకునేది.

ముళ్లు లేకుండా ఉండాలని హృదయపూర్వకంగా కోరుకుంది తుమ్మ చెట్టు. 'నేను మారాలి!' అని అది అనుకుంది. అకస్మాత్తుగా దాని ముళ్లు మాయం అయ్యాయి. దాని కొమ్మల నుండి మృదువైన, ఆకుపచ్చ ఆకులు వేలాడుతున్నాయి. ఎంత ఆనందం!

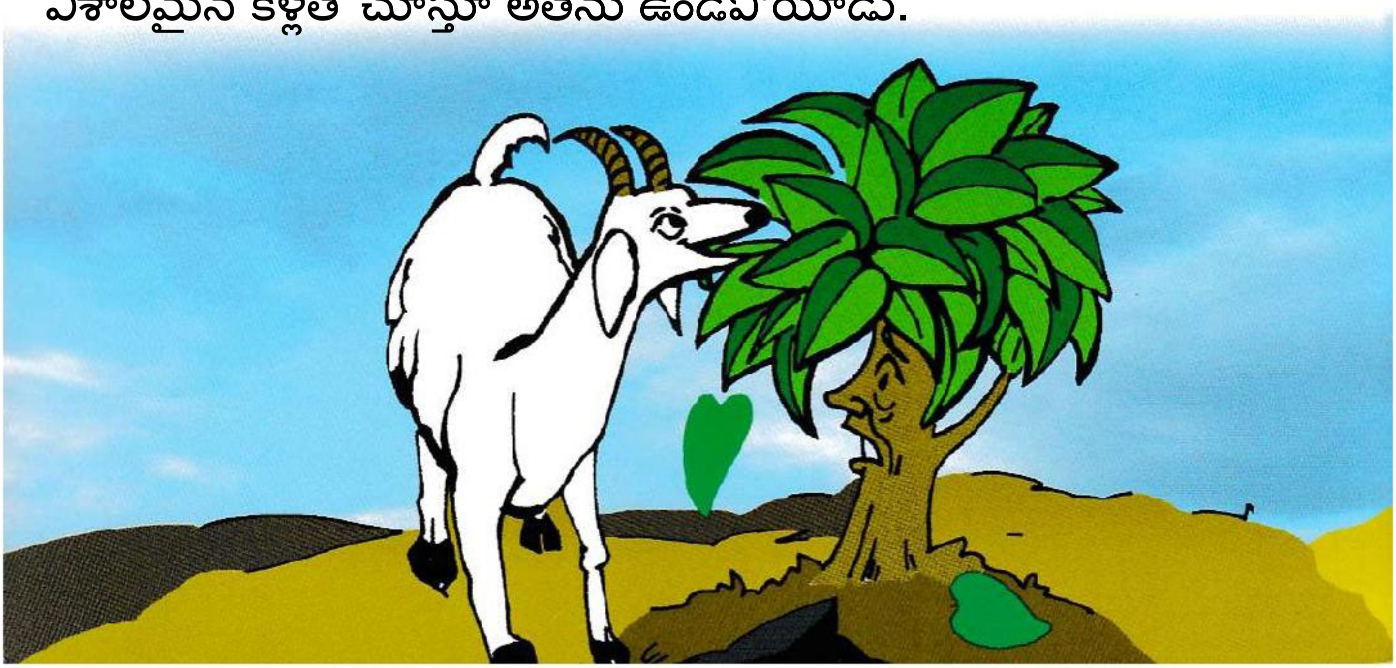

అంతలో, దారి వెంట నడుస్తూ ఒక మేక వచ్చింది. అది లేత ఆకులను చూసింది. వాటిని తినడానికి ఆగిపోయింది. 'అయ్యో! నా అందమైన చిగుళ్లను ఈ మేక తినేస్తుంది! ఇవి బంగారం లాగా మారాలని కోరుకుంటున్నాను!' అని చెట్టు అనుకుంది.

మరుసటి క్షణం అలాగే జరిగింది!

ఇప్పుడు దారి వెంట ఒక వ్యక్తి వచ్చాడు. మెరిసే బంగారు ఆకులను విశాలమైన కళ్లతో చూస్తూ అతను ఉండిపోయాడు.

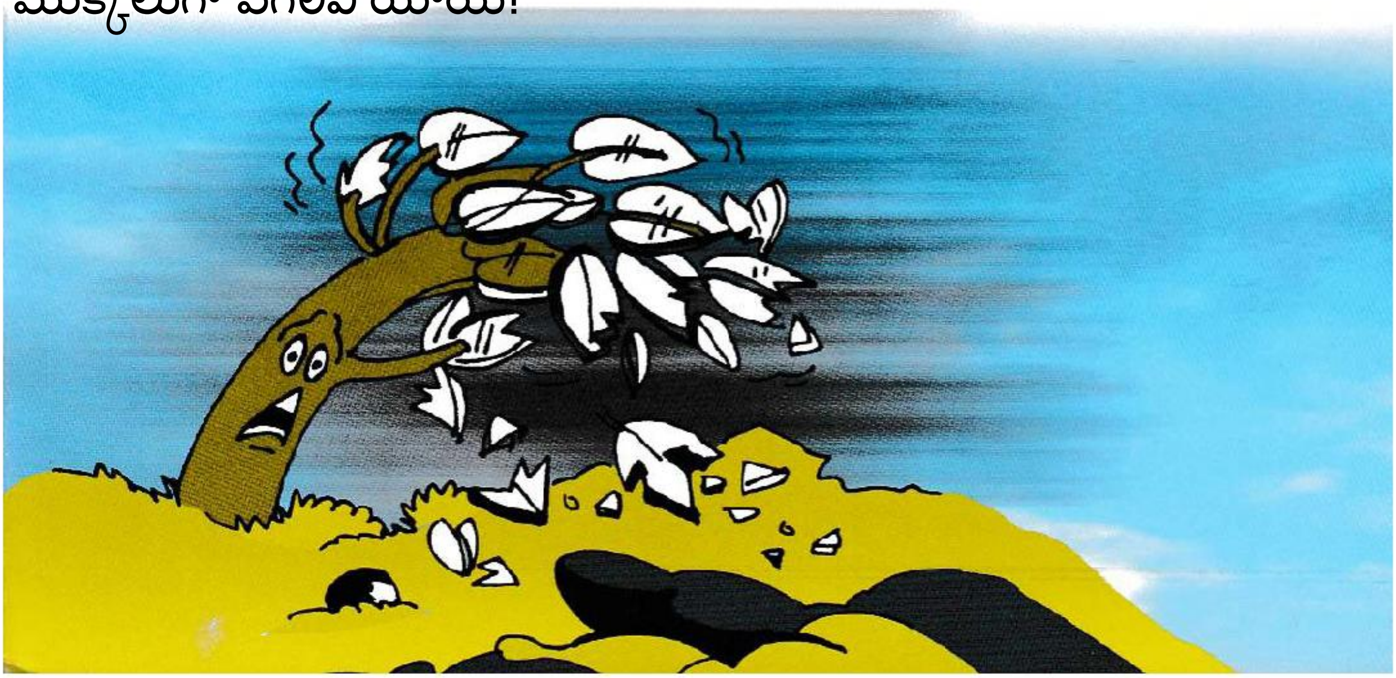

'ఎంత అద్భుతం! నేను చాలా అదృష్టవంతుడిని!' అనుకుని, ఆ మనిషి బంగారు ఆకులను కోయసాగాడు. పాపం, ఒక్క ఆకు కూడా మిగల్చకుండా అతను కోస్తూనే ఉన్నాడు!

'బంగారాన్ని చూస్తే మనుషులు దానిని వదిలి వెళతారా? నా ఆకులు గాజువి అయితే బాగుండును!' నిట్టూరుస్తూ అనుకుంది చెట్టు. మరుక్షణంలో కొమ్మల అంతటా గాజు ఆకులు మెరుస్తున్నాయి.

చివరికి చెట్టుకి సురక్షితంగా అనిపించింది. కానీ అకస్మాత్తుగా బలమైన గాలి వీచింది. అయ్యో! గాలికి గాజు ఆకులు ఒకదానికొకటి కొట్టుకుని చిన్న ముక్కలుగా పగిలిపోయాయి!

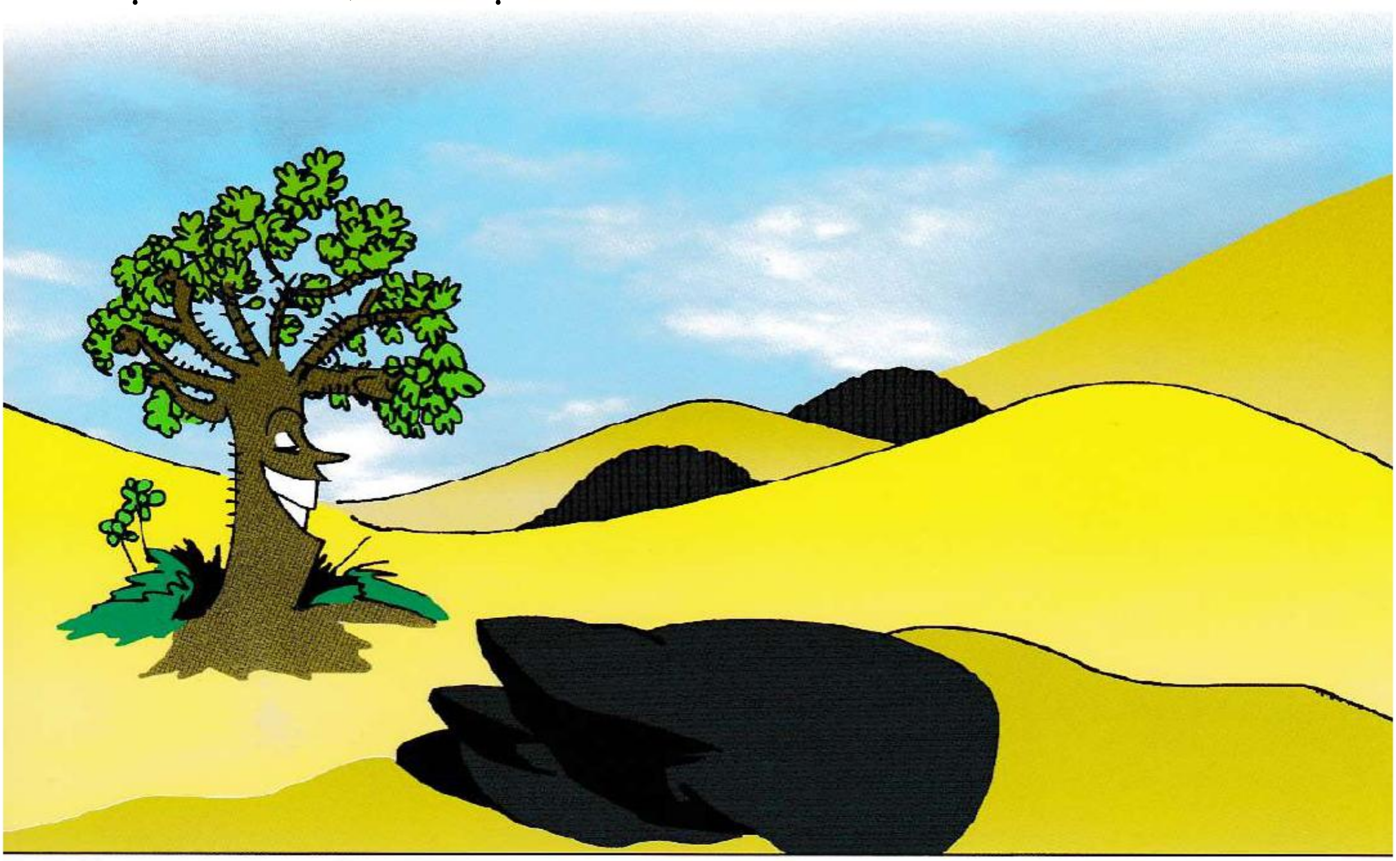

‘నేను ఎప్పటికీ ప్రశాంతంగా బతకలేనా?’ అంటూ చెట్టు ఏడ్చింది.

‘మేకలు తినని ఆకులతో... మనుషులు కోయని ఆకులతో... గాలికి పగిలిపోని ఆకులతో నేను ఒక చెట్టుగా ఉండాలని అనుకుంటున్నాను...!’ అని అప్పుడు అది కోరుకుంది.

తక్షణమే దాని నిండా ముళ్లు వచ్చాయి. అది మళ్లీ తుమ్మ చెట్టు అయ్యింది! తుమ్మ చెట్టు లాగా అది సంతోషంగా ఉండిపోయింది. తన ముళ్లను చూసి అది మళ్లీ ఎప్పుడూ బాధపడలేదు.

భారతీయ జానపద కథ

© **Katha Jharna 2008**

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

Telugu K. Suresh

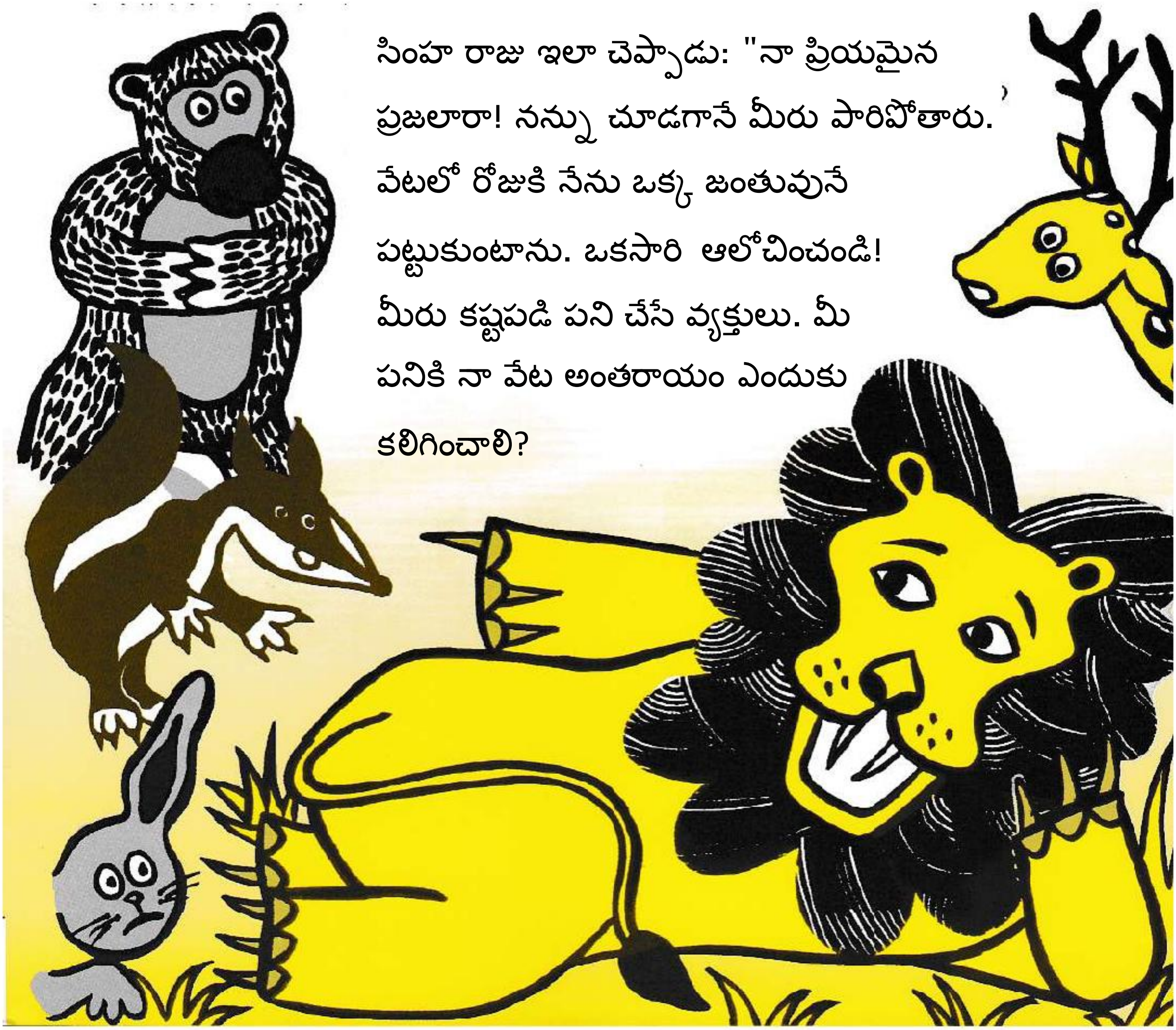
Artist Uma Krishnaswamy

సింహ రాజు, కుందేలు

అది ప్రకాశవంతమైన, చల్లని శీతాకాలపు ఉదయం. నిద్ర లేచిన సింహం రాజు కాళ్లు పట్టేశాయి. 'వేటాడలేనంత ముసలివాడిని అవుతున్నాను,' విచారంగా అనుకున్నాడు సింహ రాజు.

అంతలోనే అతనిలో ఉత్సాహం వచ్చింది. తాను అడవికి రాజు కాదా? అతను ఒక ప్రణాళిక వేసుకుని వేచి చూస్తూ తన గుహ బయట కూర్చున్నాడు.

ఆ రోజు, అడవి జంతువులను సమావేశానికి పిలిచాడు రాజు. అవి వణుకుతూ గుహ వద్దకు చేరుకున్నాయి.

సింహ రాజు ఇలా చెప్పాడు: "నా ప్రియమైన ప్రజలారా! నన్ను చూడగానే మీరు పారిపోతారు. వేటలో రోజుకి నేను ఒక్క జంతువునే పట్టుకుంటాను. ఒకసారి ఆలోచించండి! మీరు కష్టపడి పని చేసే వ్యక్తులు. మీ పనికి నా వేట అంతరాయం ఎందుకు కలిగించాలి?

"నా ప్రణాళిక వినండి. ఈ రోజు నుండి, వేటకు వెళ్లే బదులు, నా గుహ వద్దే వేచి ఉంటాను. మీలో ఒకరు నా దగ్గరకు వచ్చి నాకు ఆహారం కావాలి. ఏ రోజు ఎవరు రావాలో మీరందరూ కలిసి నిర్ణయించుకోవచ్చు.

"దీనికి ఒప్పుకోవటం ద్వారా, మొత్తం అడవిలో శాంతిని నెలకొల్పినవారు అవుతారు."

ఎంత అద్భుతమైన ఆలోచన! జంతువులు ఆశ్చర్యపోయాయి, సంతోషించాయి. ఒక చిన్న కుందేలుకు మాత్రమే సందేహం వచ్చింది. 'రాజు వేటకు వచ్చినప్పుడు, తప్పించుకునే అవకాశం మనకు ఉంది. కానీ ఈ కొత్త ప్రణాళికలో, పాపం ఎంపిక అయిన జంతువు తప్పించుకునే అవకాశం లేదు!'

అయితే, ఆ ప్రణాళిక సింహానికి బాగా పని చేసింది. ప్రతిరోజూ ఒక జంతువును దాని దగ్గరకి పంపేవి, మిగిలినవి భయం లేకుండా తిరిగేవి.

కొంతకాలం తరవాత చిన్న కుందేలు వంతు వచ్చింది.

‘నేను రాజు దగ్గరకు ఆహారంగా వెళ్లాలా? లేదు! ఈ ఏర్పాటును ఆపివేస్తాను!’ అది అనుకుంది.

రాజు గుహ దగ్గరకి ఆలస్యంగా వెళ్లింది కుందేలు. బయటకు వచ్చిన సింహం కుందేలును చూసి, "ఇంత ఆలస్యంగా రావడానికి కారణం ఏమిటి?" అని గర్జించాడు.

"ఓ రాజా! దయచేసి నన్ను క్షమించు. మీ భోజన సమయానికి చేరుకోవడానికి ప్రయత్నించాను. కానీ నా ప్రమేయం లేకుండానే ఆలస్యం అయ్యింది," అంటూ చిన్న కుందేలు వినయంగా సమాధానం ఇచ్చింది.

"ఏం జరిగిందో చెప్పు!" అని సింహం అడిగాడు.

"నేను వస్తున్నప్పుడు ఒక కొత్త సింహం నన్ను ఆపింది. 'నిన్ను తినబోతున్నాను!' అని అది అంది. 'నువ్వు నన్ను తినలేవు! అడవి రాజుకి ఆహారంగా నేను వెళుతున్నాను,' అని దానికి చెప్పాను.

"'అడవి రాజా? ఎవరో చెప్పు? అతన్ని ముక్కలుగా చీల్చివేస్తాను! ఈ 'రాజు'ని నాకు చూపించు!' అంటూ కొత్త సింహం గర్జించింది. ఎలాగో తప్పించుకుని నేను మీ దగ్గరికి వచ్చాను!" కుందేలు చెప్పింది.

రాజు కోపంతో రగిలిపోయాడు. "ఆ దుష్ట సింహం ఎక్కడ ఉంది? వెంటనే దాని దగ్గరకి తీసుకుని వెళ్లు!" అని గర్జించాడు. రాజును అడవి అంచుకు తీసుకుని వెళ్లింది కుందేలు.

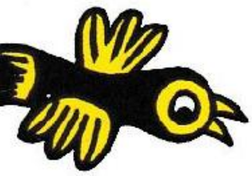

వారు ఒక బయలు ప్రదేశంలోకి వచ్చారు. అక్కడ ఒక పెద్ద బావి ఉంది. "ఇక్కడే ఉండండి, ఓ రాజా! కొత్త సింహాన్ని చూసి వస్తాను," అని కుందేలు చెప్పింది.

బావి దగ్గరకు వెళ్లింది కుందేలు. అది బావిలోకి తొంగి చూసింది. బావిలో దాని ప్రతిబింబం కనబడింది.

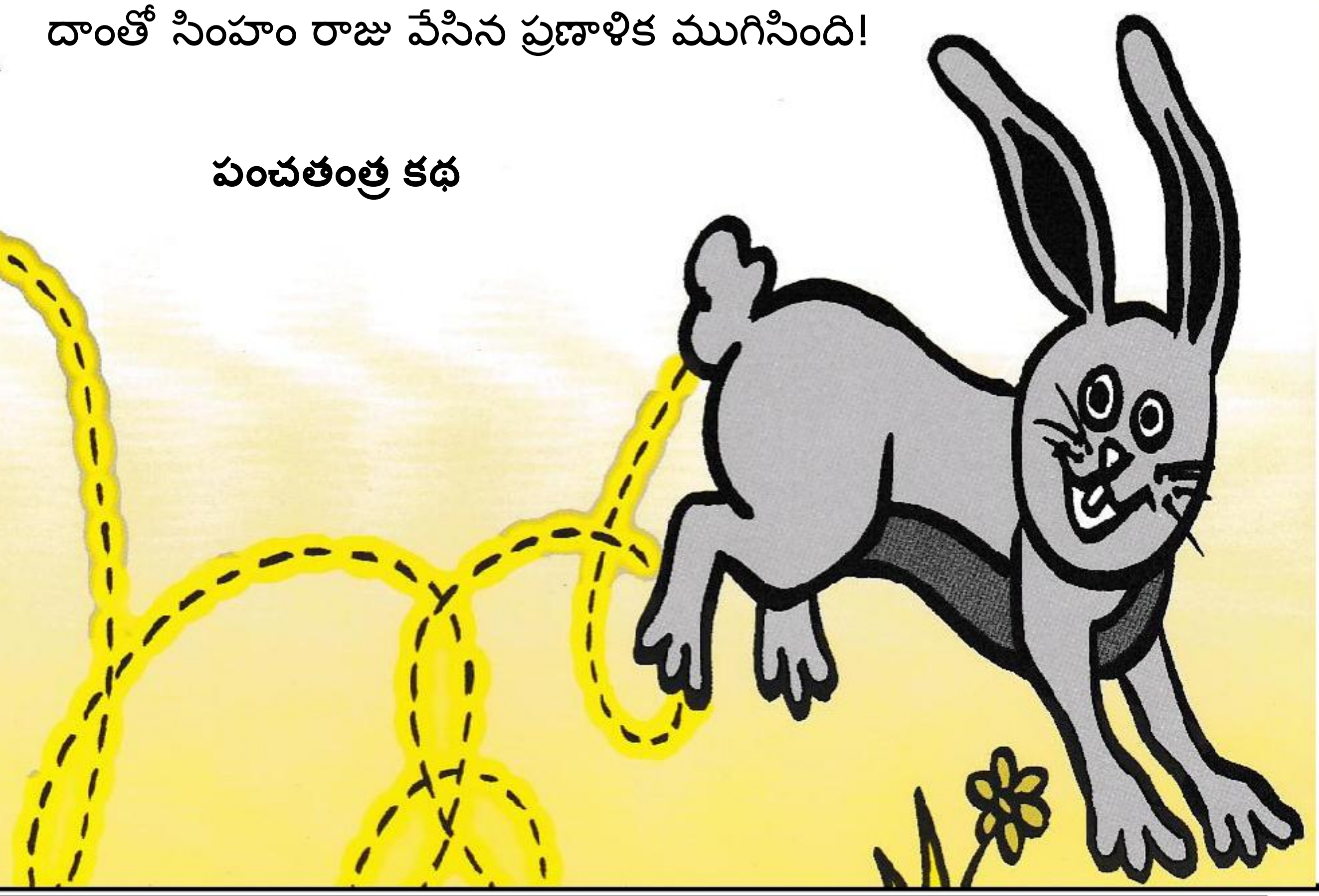
"ఇదిగో, కొత్త సింహం ఇక్కడ ఉంది!" అని కుందేలు పిలిచింది. తరవాత ఒక చెట్టు వెనక దాక్కుంది.

రాజు గర్జించాడు! బావి దగ్గరకు పరిగెత్తి లోపలికి చూశాడు. అక్కడ కొత్త సింహం అతని వైపు తిరిగి గర్జిస్తోంది! దాడి చేయడానికి బావిలోకి దూకాడు రాజు.

దాంతో సింహం రాజు వేసిన ప్రణాళిక ముగిసింది!

పంచతంత్ర కథ

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

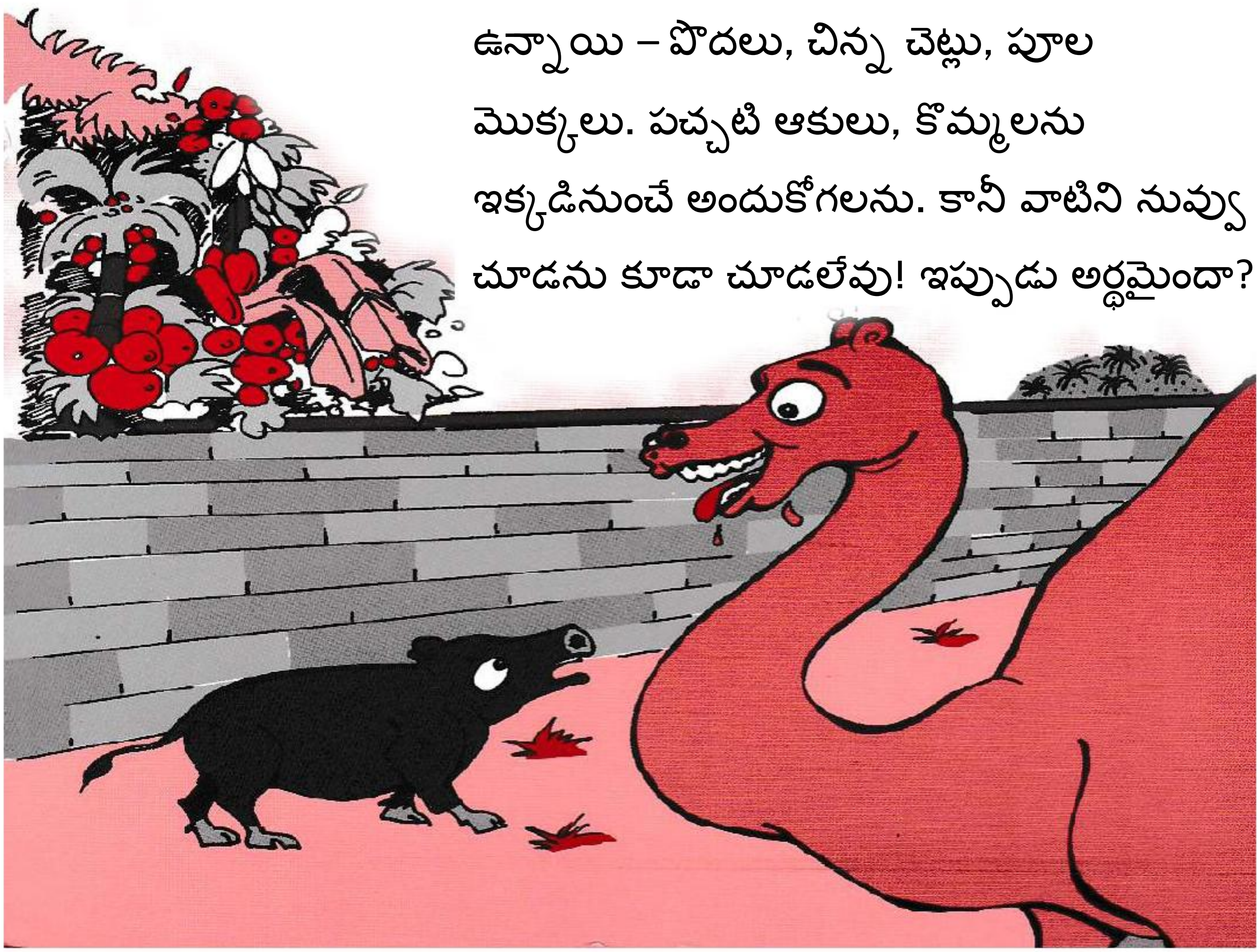
పొడవా, పొట్టా?

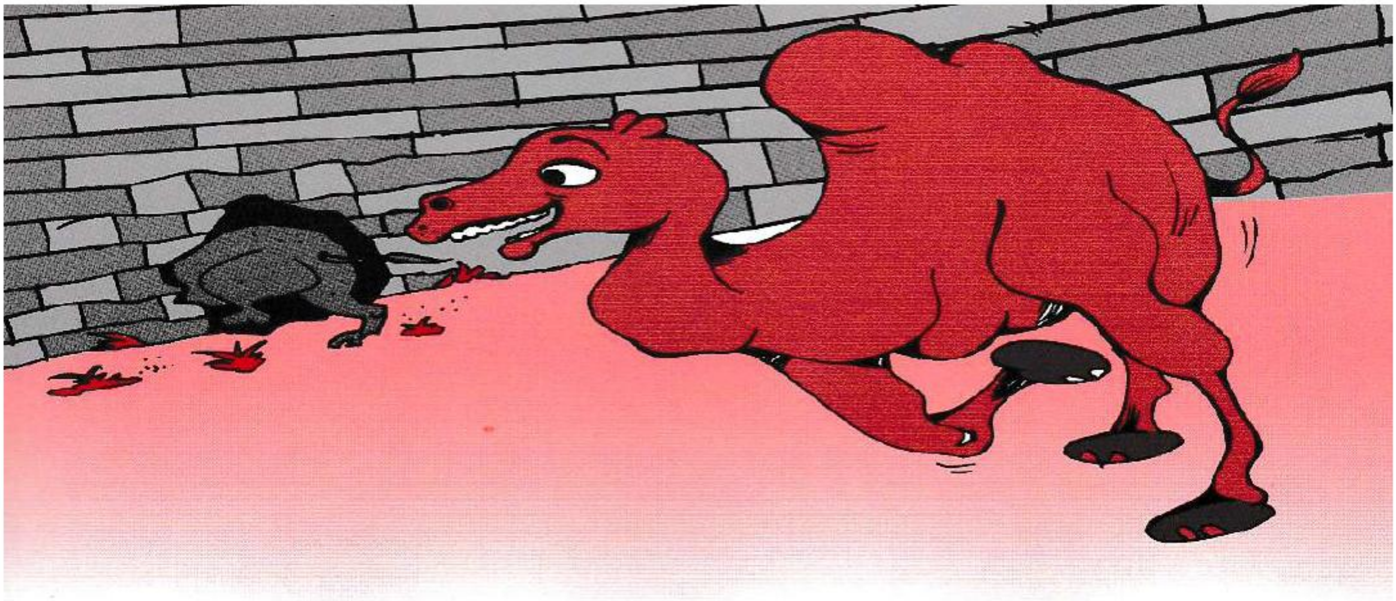
ఒంటె, పంది మంచి స్నేహితులు. కానీ అవి ఒకదానిని మరొకటి బాగా ఆట పట్టించేవి! ఒక రోజు...

ఒంటె: ఓయ్, పొట్టీ! ఇటు చూడు! నా అంత పొడవు అవ్వాలని అనిపించటం లేదా?

పంది: ఓ పొడవాటి కాళ్లవాడా! పొడవుగా ఉండాలని ఎందుకు అనుకుంటాను? పొట్టిగా ఉండటమే చాలా మంచిది.

ఒంటె: చూడు! ఈ గోడకు అవతల నాకు కనిపిస్తోంది. అవతలి వైపు తినడానికి చాలా ఉన్నాయి – పొదలు, చిన్న చెట్లు, పూల మొక్కలు. పచ్చటి ఆకులు, కొమ్మలను ఇక్కడినుంచే అందుకోగలను. కానీ వాటిని నువ్వు చూడను కూడా చూడలేవు! ఇప్పుడు అర్థమైందా?

పంది: ఆగు, అన్నా! కాస్త ఓపిక పట్టు. నేను వివరిస్తాను. గోడ కింద ఉన్న ఆ కంత నీకు కనిపిస్తోందా? ఆ కంత గుండా నేను అవతలి వైపుకి వెళ్లగలను! అక్కడ ఉన్న అన్నింటిని తినగలను. కానీ నువ్వు! ఆ కంతలో నీ కాలు పట్టదు, తల కూడా పట్టదు! (నవ్వుతూ) వస్తాను! నేను తినడం ఇక్కడ నుండి చూసి, ఆనందించు!

కంత గుండా పంది దూరి, అవతలి వైపుకి వెళ్లింది.

నోట మాట లేకుండా ఒంటె నిలబడింది. అప్పుడు,

ఒంటె: నువ్వు చెప్పింది నిజమే. కొన్ని పొట్టిగా ఉంటాయి, కొన్ని పొడవుగా ఉంటాయి. నా అంత పెద్దగా అందరూ ఎందుకు ఉండాలి?

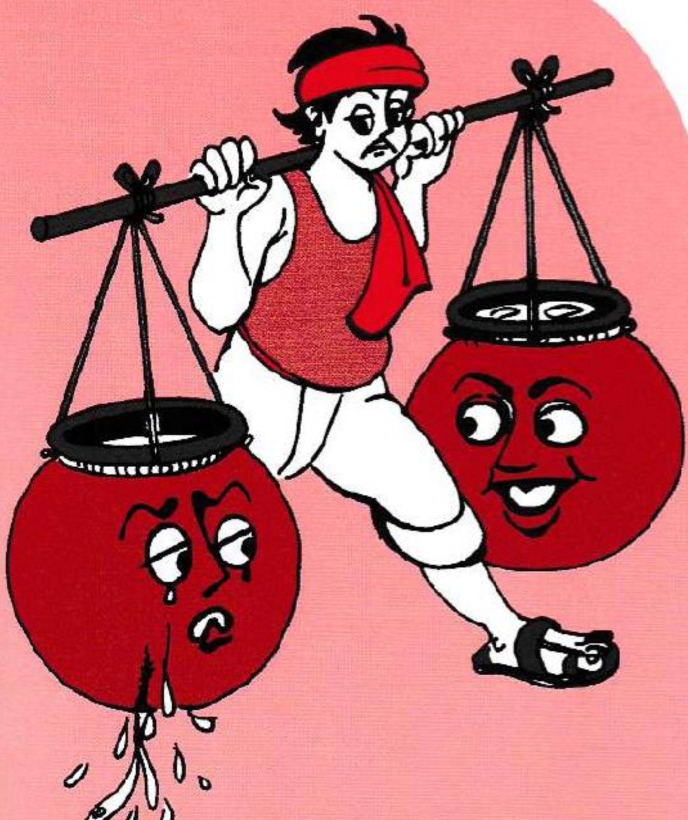
పగిలిన కుండ

గోపాల్ కష్టపడి పనిచేసే వ్యక్తి. నది నుండి నీళ్లు తీసుకుని రావడం అతని పనులలో ఒకటి. నదికి ఎన్నో సార్లు వెళ్లేవాడు! తన అడుగులతో ఏర్పడిన దారిలో ప్రతి రోజూ తిరిగేవాడు.

భుజం పైన కావిడి బద్దకు రెండు కుండలు తగిలించి గోపాల్ నీళ్లు మోసేవాడు. కుండలలో ఒకటి బీటవారింది. దాంతో కుండ నుంచి చుక్క చుక్క కారుతూ ఉండేది. నది నుంచి ఇంటికి వెళ్లేలోపు ఆ కుండలోని సగం నీరు కారిపోయేది.

ఇది చూసి, పగులు లేని కుండకి గర్వం పెరిగింది. "నన్ను చూడు! ఒక్క చుక్క కూడా కారిపోకుండా ఇంటికి వస్తాను!" అని అది అనేది.

పగిలిన కుండను ఇది బాధపెట్టేది. "నన్ను క్షమించు! ఇంటికి కావలసిన నీళ్లు తేవడానికి నువ్వు చాలా కష్టపడుతున్నావు! అందులో సగం నేను వృధా చేస్తున్నాను," అని గోపాల్‌తో అంది.

పగిలిన కుండ అలా అన్నప్పుడు గోపాల్ నవ్వాడు. "మన దారిలో చాలా పువ్వులు పూచాయి. ఈసారి జాగ్రత్తగా చూడు," దానిని ప్రేమగా చూస్తూ అన్నాడు.

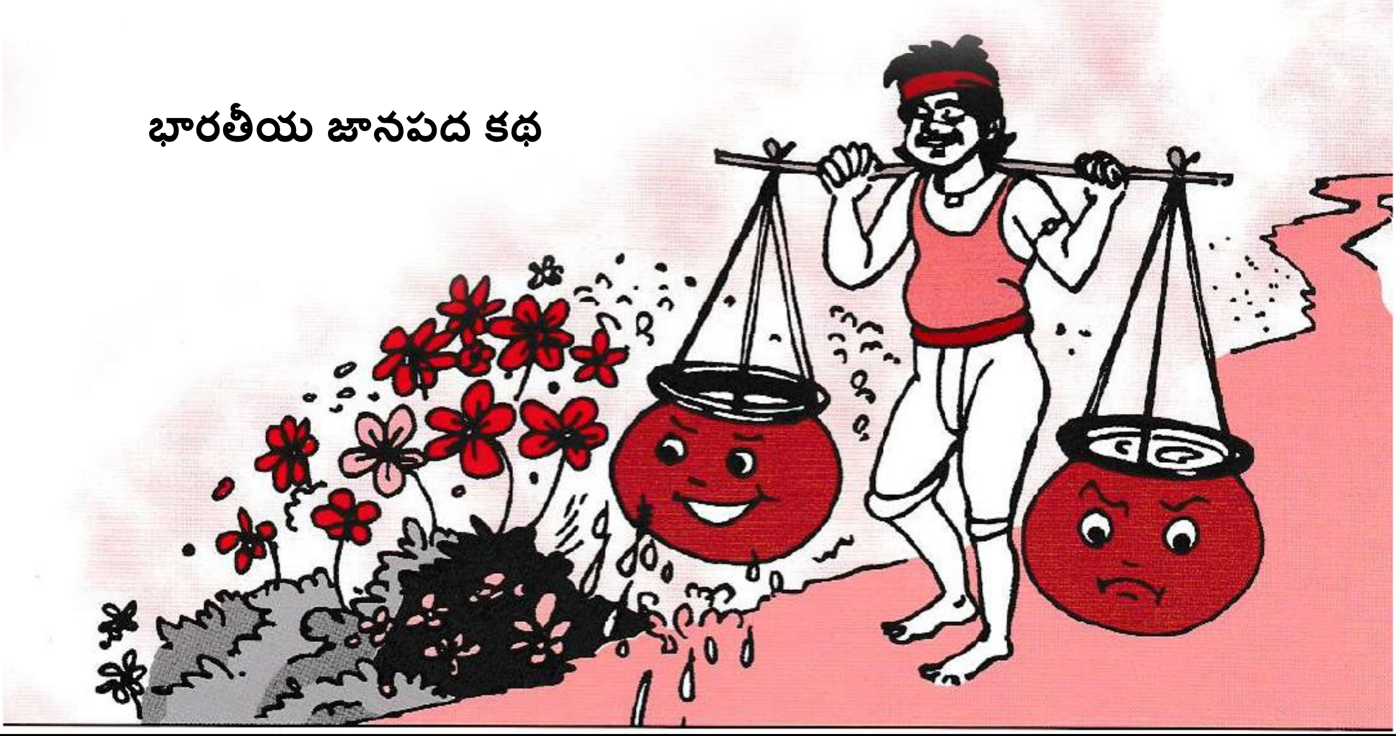
అది నిజమే! దారిలో చాలా పూల మొక్కలు ఉన్నాయి. వాటిని చూస్తూ పగిలిన కుండ తన బాధను మరచిపోయింది. వాటి అందం దాని దుఃఖాన్ని దూరం చేసింది. కానీ ఇంటికి వెళ్లేసరికి మళ్లీ విచారంగా అనిపించింది.

"నా కష్టాలను కొంతకాలం మరచిపోయేలా ఆ అందమైన పువ్వులు చేశాయి. కానీ నా వల్ల నీ కష్టాలు పెరిగాయి. దానిని ఎలా మరిచిపోగలను?" గోపాల్‌తో అది అంది.

"ఓ కుండా! ముఖ్యమైన విషయాన్ని నువ్వు గమనించలేదు! దారిలో ఒక వైపు మాత్రమే పువ్వులు పూస్తున్నాయి! నీ నుండి కారుతున్న నీటి వల్లే అవి పూస్తున్నాయి," అని గోపాల్ సమాధానం చెప్పాడు.

"ఒకప్పుడు నేను పగుళ్లు లేని కొత్త కుండ కొనాలని అనుకున్నాను. కానీ తరవాత, 'పూల మొక్కలు పెరగాలి. ప్రజలు వాటిని చూసి ఆనందించాలి,' అని అనుకున్నాను. "దీన్ని సాధ్యం చేసింది నువ్వే!" అంటూ గోపాల్ ముగించాడు.

భారతీయ జానపద కథ

© Katha Jharna 2008

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

Telugu K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Artist Uma Krishnaswamy

చీమ చేసిన చెప్పులు

ఒకప్పుడు ఒక అడవిలో ఒక చీమ ఉండేది. ఈ చీమ ఇతర చీమల లాంటిది కాదు. అది ఎప్పుడూ కొత్త సవాళ్ల కోసం వెతుకుతూనే ఉండేది.

ఒక రోజు అది చెప్పులు కుట్టాలని అనుకుంది. ఆకులు, పుల్లలు సేకరించి రాత్రంతా పని చేసింది. తెల్లవారేసరికి ఆమె ఒక జత పూర్తి చేసింది. వాటిని అమ్మడానికి అది బయలుదేరింది.

దారిలో చీమ ఒక కోతిని కలిసింది. "మామా, ఈ చెప్పులు కొనండి," అని అంది. "మిత్రమా, నాకు నాలుగు కాళ్లు. ఒక చెప్పుల జతతో నేను ఏం చేయాలి?" అంది కోతి.

ఆ రోజు చీమ కలిసిన జంతువులన్నీ అదే సమాధానం ఇచ్చాయి.

ఏం చేయాలో తెలుసుకుని చీమ ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది. మరిన్ని ఆకులు, పుల్లలు సేకరించి మళ్లీ రాత్రంతా పని చేసింది. తెల్లవారుజామున ఆమె వద్ద అమ్మకానికి రెండు జతల చెప్పులు ఉన్నాయి.

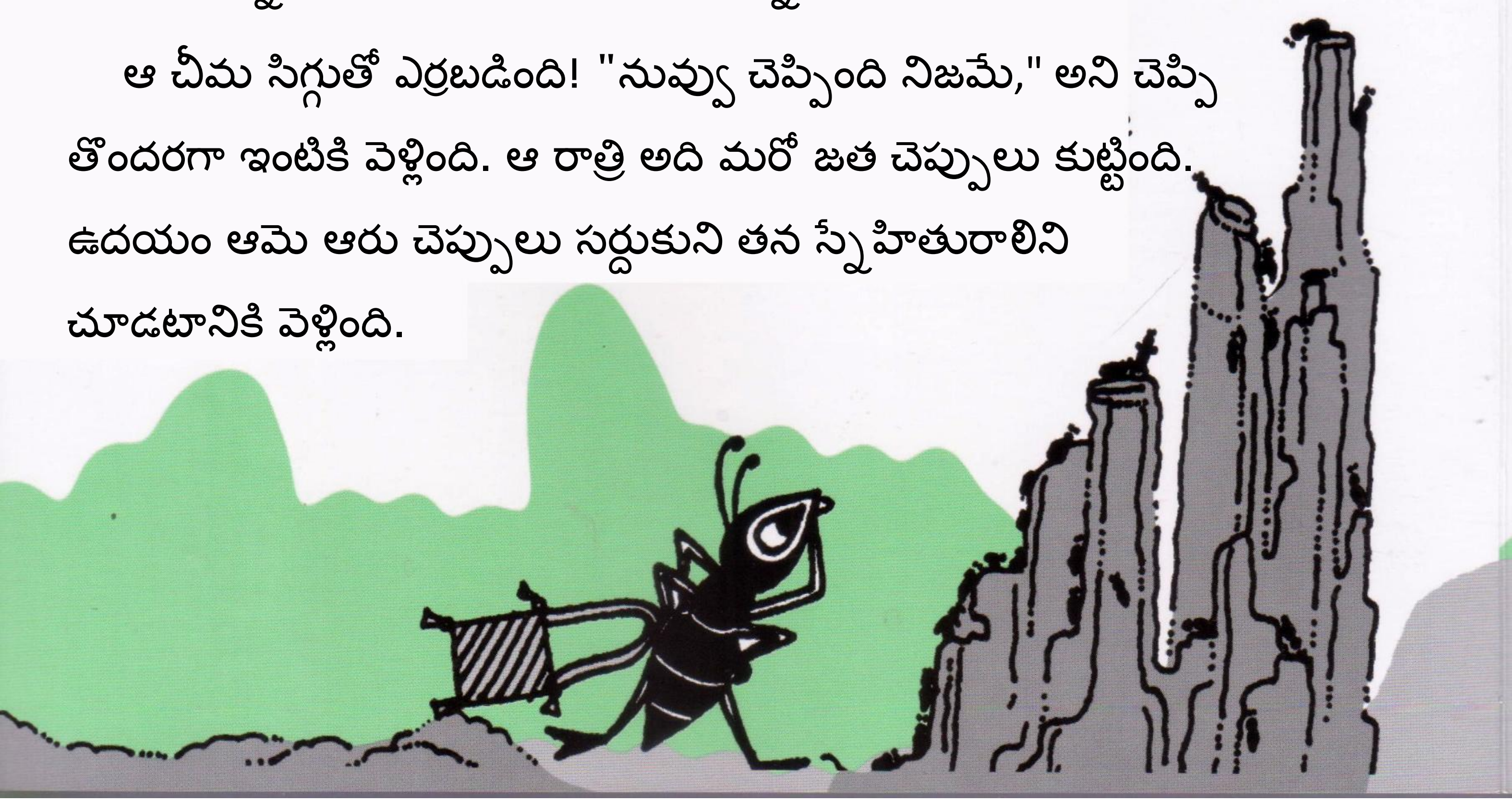

ఆ చీమ నేరుగా కోతి దగ్గరికి వెళ్లింది. కోతి కూర్చుని నాలుగు చెప్పులు తన చేతుల్లోకి తీసుకుంది. వాటిని జాగ్రత్తగా చూసింది. తరవాత, "ఈ చెప్పులు కొంచెం చిన్నవి. అవి నాకు సరిపోవు. కానీ అవి మీలాంటి మరో చీమకు సరిపోతాయి. మీ స్నేహితుల్లో ఒకరిని ఎందుకు అడగకూడదు?" అని అంది. చెప్పులు తిరిగి ఇచ్చి తన దారిలో వెళ్లిపోయింది.

ఆ చీమ తన స్నేహితురాలి ఇంటికి వెళ్లింది. దానికి చెప్పులు చూపించింది. కానీ, "నేను నాలుగు చెప్పులతో ఏం చేయాలి? చీమలకి ఆరు కాళ్లు ఉంటాయన్నది మరిచిపోయావా?" ఆమె స్నేహితురాలు అడిగింది.

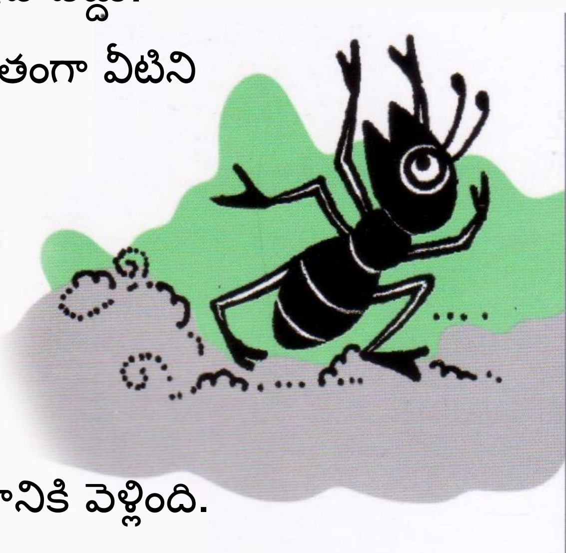
ఆ చీమ సిగ్గుతో ఎర్రబడింది! "నువ్వు చెప్పింది నిజమే," అని చెప్పి తొందరగా ఇంటికి వెళ్లింది. ఆ రాత్రి అది మరో జత చెప్పులు కుట్టింది. ఉదయం ఆమె ఆరు చెప్పులు సర్దుకుని తన స్నేహితురాలిని చూడటానికి వెళ్లింది.

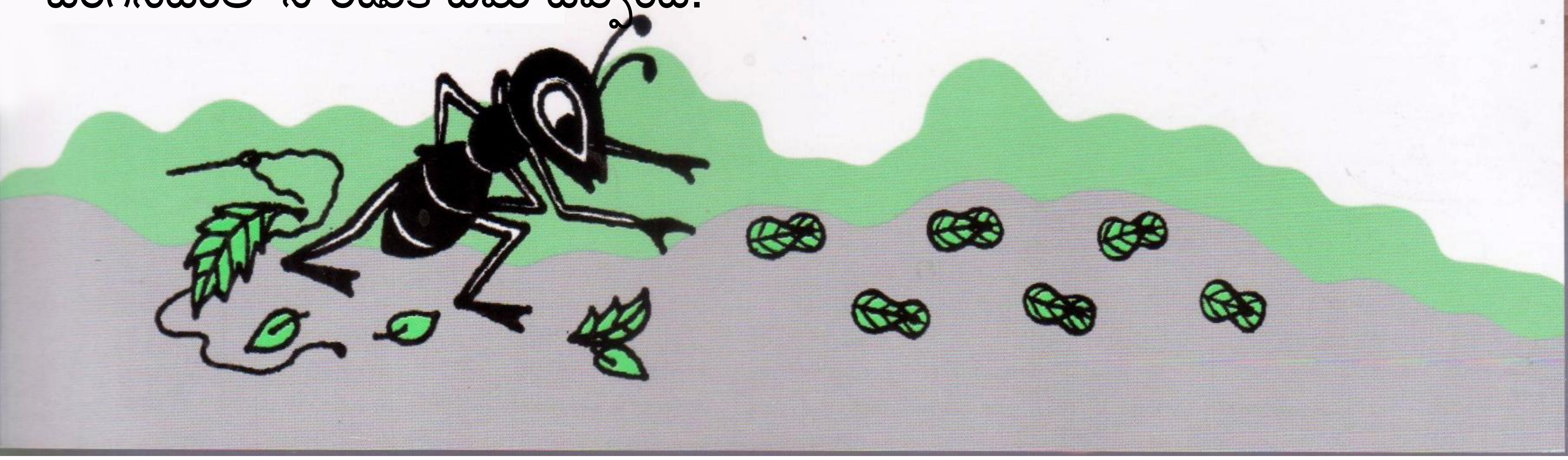
ఆమె స్నేహితురాలు చెప్పులు వేసుకుని చూస్తుండగా, ‘ఈ చెప్పులు నచ్చాలి! ఈ చెప్పులు నచ్చాలి!’ అని చీమ ప్రార్థించింది.

కానీ దాని స్నేహితురాలు, "ఈ చెప్పులు బాగున్నాయి. కానీ అవి చాలా తేలికైనవి. అవి చాలా త్వరగా చిరిగిపోతాయి. నాకు ఇవి వద్దు. హమ్మ్మ్... నాకు తెలుసు! సాలీడుని అడుగు. అది కచ్చితంగా వీటిని కొంటుంది," అంది.

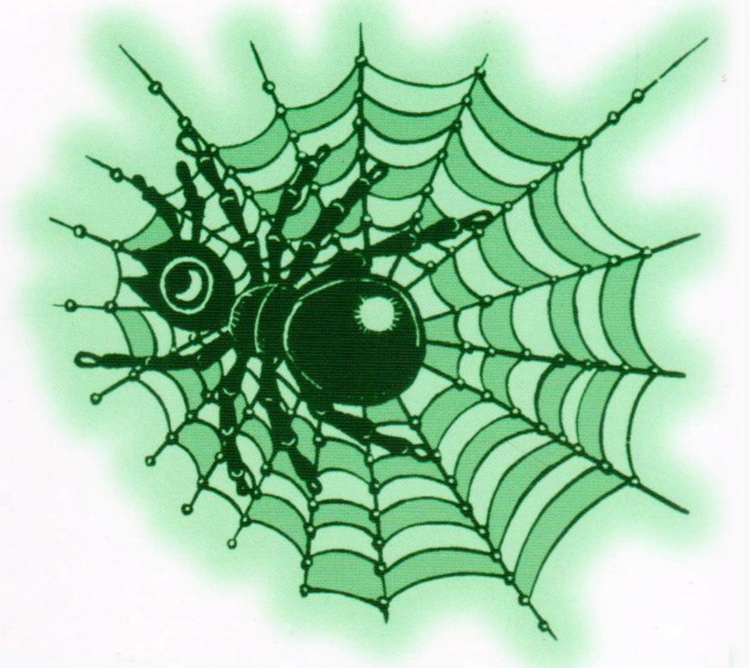

చీమ నిరాశతో వెనక్కి వచ్చింది! కానీ త్వరలోనే ధైర్యం తెచ్చుకుంది. ఆమె చెప్పులు బాగా తయారు చేసింది కదా? అవి అందంగా ఉన్నాయి కదా? ఈ రోజు ఆరు చెప్పులను అమ్మేస్తుంది! వాటిని సంచిలో పెట్టుకుని సాలీడును చూడటానికి వెళ్లింది.

సాలీడు ఇంటి గుమ్మం వద్ద చీమ ఆగిపోయింది. "అత్తా! నిన్ను చూడటానికి వచ్చాను!" అంటూ పిలిచింది చీమ. "ఇంత విచారంగా ఎందుకు ఉన్నావు?" సాలీడు వచ్చి ఆమెను అడిగింది. మొదటి చెప్పుల జత కుట్టినప్పటి నుండి జరిగినదంతా సాలీడుకి చీమ చెప్పింది.

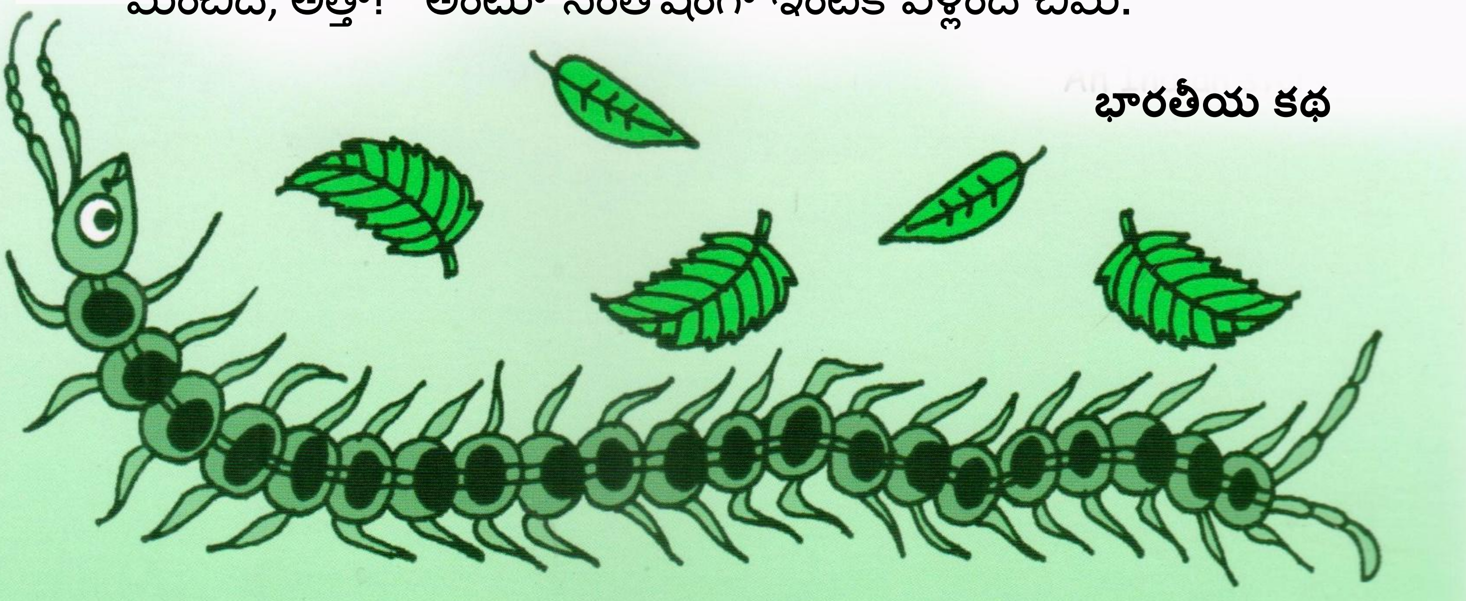

అకస్మాత్తుగా చీమ గమనించింది, 'ఓహ్! సాలీడుకి ఎనిమిది కాళ్లు ఉన్నాయి! మరో జత కుట్టమని నన్ను ఇంటికి పంపిస్తుంది!' కానీ సాలీడుకి మంచి ఆలోచన వచ్చింది.

"నీ చెప్పులు ఎలా అమ్మాలో చెబుతాను," సాలీడు దయతో అంది. "వెళ్లి కాళ్లజెర్రిని కలువు. దానికి చాలా కాళ్లు ఉన్నాయి. ఎన్ని జతల చెప్పులు చేసినా అది తీసుకుంటుంది."

"మంచిది, అత్తా!" అంటూ సంతోషంగా ఇంటికి వెళ్లింది చీమ.

భారతీయ కథ

© Katha Jharna 2008

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

Telugu K. Suresh

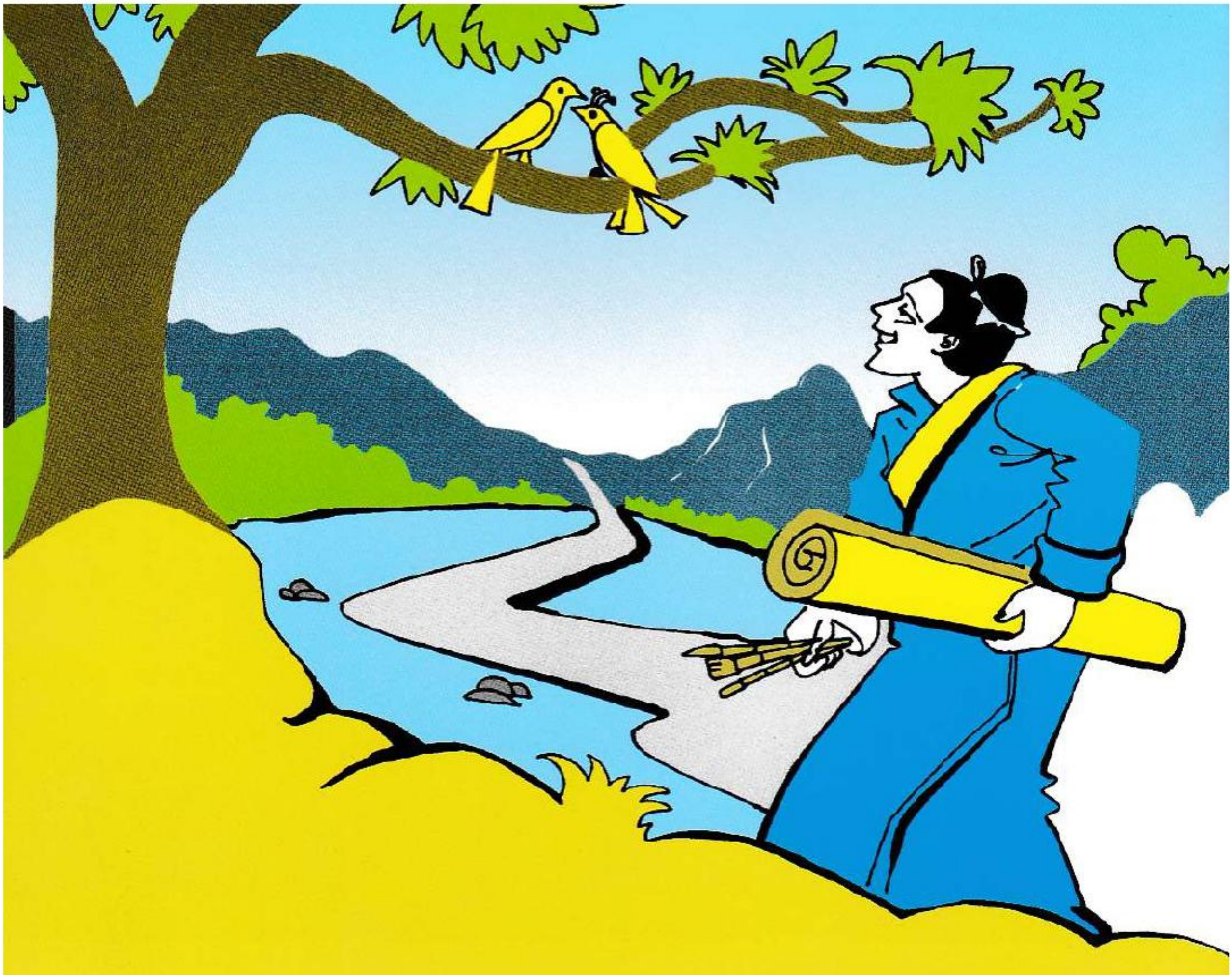
Artist Uma Krishnaswamy

పెయింటర్ యాంగ్

ఒకప్పుడు ప్రసిద్ధ కళాకారుడైన తన మామతో యాంగ్ అనే బాలుడు ఉండేవాడు. ప్రతి రోజూ, యాంగ్ తన మామ పక్కన కూర్చుని, అతను పెయింట్ చేయడాన్ని చూస్తూ ఉండేవాడు. ప్రతి చిన్న విషయాన్ని కూడా అతను జాగ్రత్తగా గమనించేవాడు. గంటలు గడిచిపోవటం అతనికి తెలిసేదే కాదు.

రోజులు గడిచేకొద్దీ ఆ బాలుడి ఆసక్తి మరింతగా పెరుగుతోందని అతని మామ గమనించాడు. దాంతో అతనికి కావలసినవి కొని ఇచ్చి, "వెళ్లి పెయింట్ చేయి!" అని మామ చెప్పాడు. ఊరిలో తిరుగుతూ, బొమ్మలు గీస్తూ, రంగులు వేస్తూ ఉండేవాడు యాంగ్. అతను ఒక బొమ్మని పూర్తి చేసిన తరవాత దానిని తన మామకి చూపించేవాడు.

ఒక రోజు అతని మామ, "నీ పెయింటింగ్స్ చాలా అందంగా ఉన్నాయి! నీలో గొప్ప ప్రతిభ ఉంది!" అని మెచ్చుకున్నాడు. ఒక నిమిషం ఆలోచించి, "ఒక ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేద్దాం. చుట్టుపక్కలవాళ్లని పిలుద్దాం. నీ పెయింటింగ్స్‌ను ప్రదర్శిద్దాం. మా స్నేహితులు సంతోషిస్తారు!" అని మామ చెప్పాడు.

యాంగ్ పెయింటింగ్‌లను చూడటానికి చుట్టుపక్కలవాళ్లు వచ్చారు. వాళ్లందరూ అతనిని మెచ్చుకున్నారు. "ఈ బొమ్మలు నిజమైన వాటిలా కనిపిస్తున్నాయి!" అని ఒకరు అన్నారు. "నీ పువ్వుల నుండి తేనె తాగాలని తేనెటీగలు కోరుకుంటాయి!" అని మరొకరు అన్నారు.

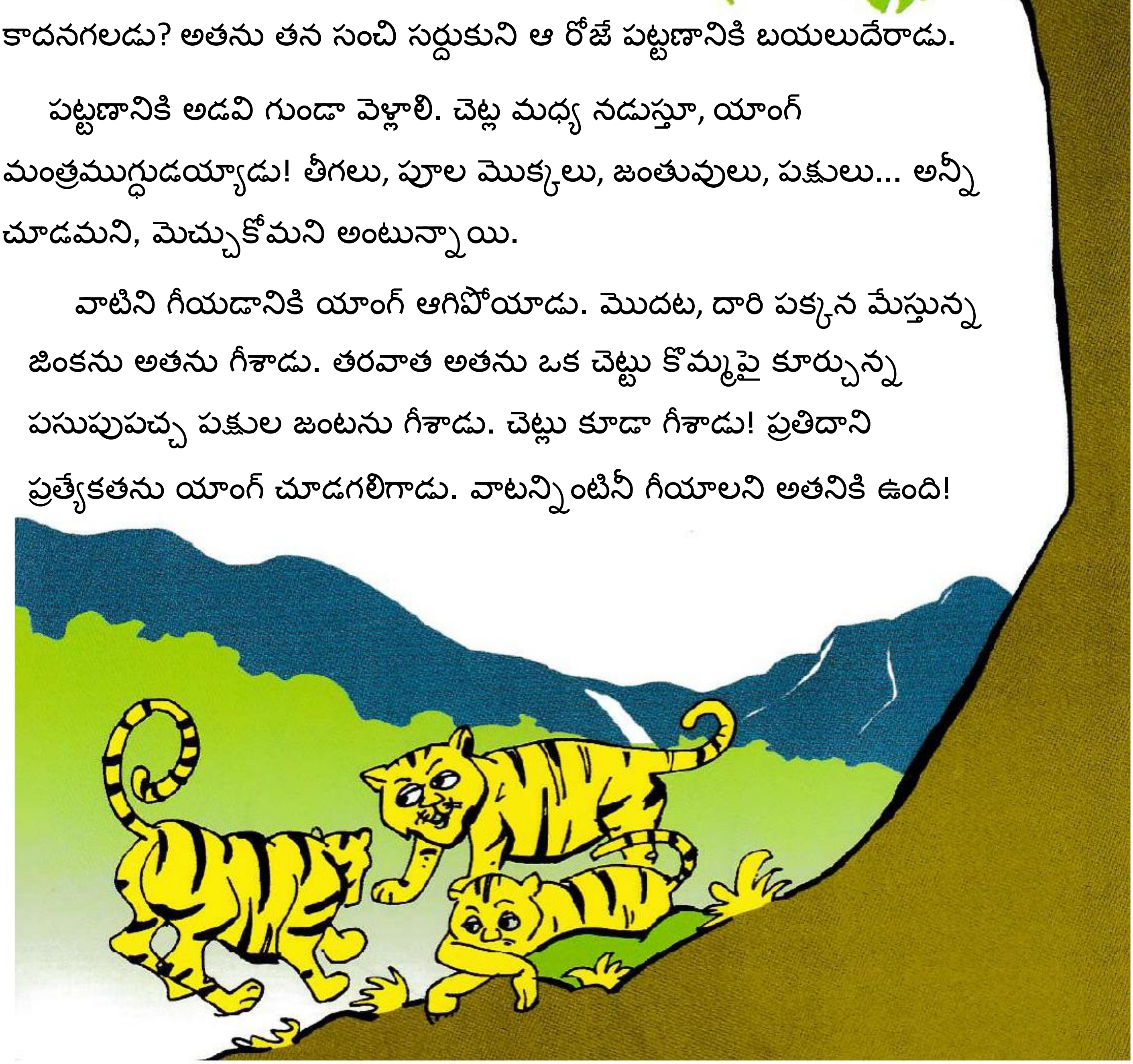
యాంగ్ వాళ్ల మామ చాలా సంతోషించాడు. ప్రదర్శన తరవాత అతను యాంగ్‌తో, "నాకు పట్టణంలో ఒక స్నేహితుడు ఉన్నాడు. అతను నిన్ను అక్కడికి రమ్మన్నాడు," అని చెప్పాడు. తన స్నేహితుడి ఇంటికి ఎలా వెళ్లాలో యాంగ్‌కి చెప్పాడు.

మామ నుండి వెళ్లిపోవటం యాంగ్‌కి ఇష్టం లేదు. కానీ అతను ఎలా కాదనగలడు? అతను తన సంచి సర్దుకుని ఆ రోజే పట్టణానికి బయలుదేరాడు.

పట్టణానికి అడవి గుండా వెళ్లాలి. చెట్ల మధ్య నడుస్తూ, యాంగ్ మంత్రముగ్ధుడయ్యాడు! తీగలు, పూల మొక్కలు, జంతువులు, పక్షులు... అన్నీ చూడమని, మెచ్చుకోమని అంటున్నాయి.

వాటిని గీయడానికి యాంగ్ ఆగిపోయాడు. మొదట, దారి పక్కన మేస్తున్న జింకను అతను గీశాడు. తరవాత అతను ఒక చెట్టు కొమ్మపై కూర్చున్న పసుపుపచ్చ పక్షుల జంటను గీశాడు. చెట్లు కూడా గీశాడు! ప్రతిదాని ప్రత్యేకతను యాంగ్ చూడగలిగాడు. వాటన్నింటినీ గీయాలని అతనికి ఉంది!

గీస్తూ, పెయింటింగ్ వేస్తూ అడవిలో ఎన్నో రోజులు గడిపాడు యాంగ్. ప్రతి రాత్రి దారి పక్కన ఉన్న చెట్టు గుడిసెలో సురక్షితంగా నిద్రపోయేవాడు.

ఒక రోజు యాంగ్ ఒక పందిని చూశాడు. అతను దాని బొమ్మని గీస్తుండగా, ఒక మనిషి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. ఆ మనిషి, "పులి! పులి!" అని అరుస్తున్నాడు.

అయ్యో! ఎలా తప్పించుకోవాలి? యాంగ్‌కి ఒక ఆలోచన వచ్చింది. పంది బొమ్మను తీసుకుని, దానిని ఒక పొదకు ఆనించాడు. తరవాత అతను, ఆ మనిషి వీలైనంత వేగంగా పరిగెత్తారు.

కాసేపటికి పొద వద్దకు పులి వచ్చింది. పంది బొమ్మని చూసి అది ఆగిపోయింది. "గ్రర్రర్!" అది గాండ్రిస్తోంది. పంది మీదకు దూకడానికి సిద్ధమైంది.

ఆలోపు, యాంగ్, ఆ మనిషి చెట్టు గుడిసెలోకి ఎక్కారు. వారు బతికిపోయారు!

© Katha Jharna 2008

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

Telugui K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Artist Uma Krishnaswamy